ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΔΙΑΒΗΜΑ ΕΔΟΝ
ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2022 – ΜΑΗΣ 2023

ΔΩΣΕ δύναμη στους αγώνες μας
ΕΝΙΣΧΥΣΕ ΚΙ εσύ την ΕΔΟΝ

Τ.250 Μάρτης 2023

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΑΔΕΙΑ ΑΡ 483
ΚΛΕΙΣΤΟ ΕΝΤΥΠΟ
ΑΔΕΙΑ ΑΡ 356

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΟΙΚΤΕΙ
ΓΙΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ

Τ.Θ. 21986, CY -1515 Λευκωσία

Νεολαία

Ενημερωτικό Όργανο του Κ.Σ της ΕΔΟΝ

Μας λένε οι εχτροί μας
Και γνωστή ακόμα να γίνει η αλήθεια
Δεν μπορεί άλλο πια να διαδοθεί
Μα είμαστε εμείς αυτοί που τη διαδίδουν!
Μπ.Μπρεχτ

Κυκλοφορεί κάθε πρώτη Κυριακή του μήνα με τη "ΧΑΡΑΥΓΗ" και στη συνέχεια με εισφορά 1 ευρώ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΙΤΤΑΡΑΣ

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΤΡΟΠΗΣ «Ν»:
ΑΝΤΡΕΑΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΚΑΡΗ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΚΑΒΕΛΗ
ΙΩΑΝΝΑ ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΙΩΤΗ
ΜΑΡΙΑ ΔΙΠΛΑΡΟΥ
ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΚΟΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΟΥ
ΣΟΦΙΑ ΛΑΖΑΡΗ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΦΩΤΕΙΝΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΜΩΥΣΕΩΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:
ΙΑΚΩΒΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΑΝΤΡΕΑ ΚΩΣΤΑ

ΣΕΛΙΔΩΣΗ
ΑΝΤΡΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΑΝΤΡΕΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ 1
Τ.Κ. 1037
ΚΑΪΜΑΚΛΙ - ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Τ.Θ. 21986
Τ.Κ. 1515 ΛΕΥΚΩΣΙΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 22766459
FAX: 22757161

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ
22766535

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ASTRAFTI PRESS LTD

Οι σκέψεις μας και η αλληλεγγύη μας στους λαούς της Τουρκίας και της Συρίας μετά τους καταστροφικούς σεισμούς, καθώς και της Ελλάδας μετά την τραγωδία στα Τέμπη.
Ο καπιταλισμός βάζει τα κέρδη πάνω από τους ανθρώπους...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ. 5 - Συνέντευξη
Συνέντευξη Νίκου Μούδουρου
Συγγραφέα του βιβλίου «Διεκδικώντας την πατρίδα»

Σελ 9 - Νέος επιστήμονας
Η άνιση κατανομή του πλούτου

Σελ. 17 - Ανάλυση
Οι οξυμένες συνθήκες Ελλάδας-Τουρκίας
ως εργαλείο των αστικών τάξεων των χωρών αυτών

Σελ. 18 - Συνέντευξη
Συνέντευξη Ελένης Ευαγόρου
8η Μαρτίου: Ο ρόλος του γυναικείου κινήματος το 2023

Σελ. 19 - Ανάλυση
Οι νόμοι της φύσης και οι νόμοι του κέρδους

www.edon.org.cy
ccedon@cytanet.com.cy
•Κεντρικό Συμβούλιο ΕΔΟΝ
•νεολαία
@ccedon
edoncy
Κ.Σ. ΕΔΟΝ
ΕΝΙΑΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΕΔΟΝ

www.edon.org.cy

γίνε κι εσύ συνδρομητής στην εφημερίδα

Η Νεολαία θα κυκλοφορήσει ξανά 2 Απριλίου

Τα στελέχη, τα μέλη και οι φίλοι της Προοδευτικής Κ.Φ. έχουν ξεκινήσει ήδη το δικό τους αγώνα όσο αφορά τις φοιτητικές εκλογές. Φοιτητικές εκλογές που κρίνονται σημαντικές για το πως θα κινηθεί το φοιτητικό κίνημα της Κύπρου την επόμενη χρονιά. Οι φετινές εκλογές γίνονται στον απόηχο των προεδρικών εκλογών. Θεωρώντας ότι οι πολιτικές της απερχόμενης κυβέρνησης θα συνεχιστούν και με τη νέα κυβέρνηση, οι φοιτήτριες και οι φοιτητές θα έχουν μπροστά τους σημαντικούς αγώνες να δώσουν, για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους.

Η ανυπαρξία πολιτικής βούλησης για επίλυση των προβλημάτων στέγασης και του ακριβού κόστους διαβίωσης των φοιτητών και των οικογενειών τους, δημιουργεί αλυσιδωτά προβλήματα. Ήδη εδώ και χρόνια, πολλοί φοιτητές σταματούν τις σπουδές τους ή αναγκάζονται να δουλεύουν για να τα βγάλουν πέρα, με αποτέλεσμα να δυσκολεύει πολύ η μαθησιακή τους εμπειρία.

Η Προοδευτική Κ.Φ. αδιάκοπα αγωνίζεται ενάντια στον συμβιβασμό και τον συντηρητισμό, που έχει σύρει την ΠΟΦΕΝ, το δευτεροβάθμιο όργανο των φοιτητών, η κυβερνητική παράταξη Πρωτοπορία. Η δράση της ΠΟΦΕΝ δυστυχώς, δεν ανταποκρίνεται ούτε στην ιστορία της, ούτε και στις σύγχρονες ανάγκες των φοιτητών. Αντ' αυτού βλέπουμε μια συγκάλυψη και συμπόρευση της ομοσπονδίας με τις αντινεανικές πολιτικές της κυβέρνησης που έχουν στο στόχαστρο τους τους φοιτητές και τις οικογένειες τους.

Στις εκλογικές διαδικασίες στα Πανεπιστήμια της Κύπρου αλλά και στα σπουδαστικά κέντρα του εξωτερικού, είναι αδήριτη ανάγκη η Προοδευτική Κ.Φ. να είναι ο πρωταγωνιστής, με αυξημένα ποσοστά για αποτελεσματικότερη διεκδίκηση των κεκτημένων των φοιτητών.

«Γιατί στα ιδανικά των κόσμων που γκρεμίζονται, φέρνουμε τα ιδανικά των κόσμων που γεννιούνται…».

Οικονομικό Διάβημα ΕΔΟΝ – Δύναμη στους αγώνες μας!

Το οικονομικό διάβημα της ΕΔΟΝ έχει ξεκινήσει από τον Δεκέμβριο του 2022 και θα λήξει στο τέλος του Μάη του 2023. Σε αυτό τον αγώνα έχουν ριχτεί όλα τα μέλη και οι φίλοι της ΕΔΟΝ ούτως ώστε να μπορέσουμε να φέρουμε εις πέρας και αυτό το σημαντικό σταθμό που έχει μπροστά της η Οργάνωση μας. Η οικονομική εξόρμηση είναι ζωτικής πολιτικής σημασίας, για να μπορεί η Οργάνωση να λειτουργεί σε σωστά πλαίσια. Να μπορεί να παράγει πολιτική, να μπορεί να αναπτύσσει δράση.

Το οικονομικό διάβημα είναι πρωτίστως για τις ΕΔΟΝίτησσες και τους ΕΔΟΝίτες πολιτική πράξη γιατί έτσι αναγνωρίζεται ότι, η ανάγκη για πολύπλευρη δράση περνάει πρώτα από τα δικά μας χέρια. Η ενίσχυση της Οργάνωσης μας μπορεί να γίνει μέσα από τους λαχνούς οικονομικού διαβήματος από τις Επαρχιακές μας Οργανώσεις καθώς επίσης και μέσα από τη στήριξη διάφορων εκδηλώσεων ενίσχυσης που γίνονται στα πλαίσια του οικονομικού διαβήματος.

Όλοι μαζί μπορούμε να καταφέρουμε για ακόμη μια χρονιά να καλύψουμε τους στόχους μας όσο αφορά το οικονομικό διάβημα. Στόχοι οι οποίοι θα βοηθήσουν ούτως ώστε η ΕΔΟΝ να συνεχίσει από εκεί που δεν σταμάτησε ποτέ.

Αλληλεγγύη στους σεισμόπληκτους σε Τουρκία και Συρία

Μέσα και από τον καταστροφικό σεισμό σε Τουρκία και Συρία, βγαίνει ξεκάθαρα ξανά το συμπέρασμα ότι ο καπιταλισμός δημιουργεί όλες εκείνες τις προυποθέσεις ούτως ώστε το κυνήγι του κέρδους να μπαίνει ξανά και ξανά πάνω από τις ανθρώπινες ζωές. Αυτό το συμπέρασμα εξάγεται από το αποτέλεσμα των καταστροφικών σεισμών που έπληξαν τις δύο γειτονικές μας χώρες και κυρίως από όσα αποκαλύπτονται συνεχώς. Η εγκληματική έλλειψη σε αντισεισμικές προδιαγραφές στα κτήρια, η μη χρήση κατάλληλων οικοδομικών υλικών καθώς επίσης και οι ελλείπεις μελέτες στατικότητας μείωσαν το κόστος κατασκευής των κτηρίων έχοντας ως αποτέλεσμα την κερδοφορία των ιδιοκτητών και των κατασκευαστικών εταιριών που παράλληλα έσπειραν τον θάνατο σε πάνω από 50.000 ανθρώπους.

Η ΕΔΟΝ και το Λαϊκό κίνημα της Κύπρου από την πρώτη στιγμή στάθηκε στο πλευρό των σεισμόπληκτων συνανθρώπων μας. Ξεκίνησε άμεσα κάλεσμα για συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης όπως στρώματα, κουβέρτες, χειμερινά ρούχα, παπούτσια, τροφές και άλλα καθώς επίσης και συλλογή χρημάτων για βοήθεια. Η ανταπόκριση του κόσμου ήταν για ακόμη μια φορά συγκλονιστική και συγκινητική.

Μαζεύτηκαν πάνω από 1000 κούτες με είδη πρώτης ανάγκης οι οποίες κατέληξαν στην αποθήκη της Πρεσβείας της Συρίας στην Κύπρο και από εκεί μεταφέρθηκαν στις σεισμόπληκτες περιοχές. Συγκινητική ήταν και η ανταπόκριση των εθελοντών, αναμεσά τους μετανάστες και αιτητές ασύλου, οι οποίοι βοήθησαν στον διαχωρισμό και στο πακετάρισμα των κουτιών.

Η Κύπρος θρηνεί και αυτή τα δικά της θύματα από τον φονικό σεισμό. Σε ένα από τα ξενοδοχεία που κατάρρευσε διέμεναν 35 Τουρκοκύπριοι μαθητές με τους συνοδούς τους οι οποίοι είχαν βρεθεί εκεί για συμμετοχή σε τουρνουά βόλεϊ. Δυστυχώς η Κυπριακή Δημοκρατία και ο Πρόεδρος Νίκος Αναστασιάδης, παρά την επιστολή του Γ.Γ. της Κ.Ε. του ΑΚΕΛ, Στέφανου Στεφάνου αλλά και την απαίτηση μεγάλης μερίδας της κοινωνίας, για κήρυξη τριήμερου πένθους λόγω του τραγικού χαμού, παρέμειναν προκλητικά αμέτοχοι. Μια τέτοια κίνηση υψηλού συμβολισμού, θα ήταν μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να σταλεί ένα ισχυρό μήνυμα, τόσο προς τους συμπατριώτες μας αλλά και στους λογής λογής εθνικιστές και στις δύο κοινότητες, ότι δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε μεταξύ μας. Αντ' αυτού ο Πρόεδρος και η Κυβέρνηση αρκέστηκε στην αμήχανη ουδετερότητα.

Ως ΕΔΟΝ όπως και το Λαϊκό κίνημα γενικότερα, στέλνουμε την αλληλεγγύη μας στους σεισμόπληκτους συνανθρώπους μας σε Τουρκία και Συρία. Η αλληλεγγύη μεταξύ των λαών του κόσμου, είναι ο φάρος και η ελπίδα, για ένα καλύτερο μέλλον, για ένα καλύτερο κόσμο!

•Λευτέρης Δημοσθένους
Μέλος Εκτελεστικού Συμβουλίου ΕΔΟΝ

#trollάροντας

Με την πιο κάτω δήλωση ολοκληρώθηκαν και οι εκδηλώσεις του Μεγάλου Καρνάβαλου

Η Ελένη Θεοχάρους παραιτήθηκε από την Προεδρία Κόμματος που δεν έχει ουσιαστική πολιτική παρέμβαση εδώ και μήνες, στο facebook η σελίδα τους έχει να κάνει δημοσίευση ένα χρόνο, η ιστοσελίδα τους είναι κλειστή. Μάθαμε τελικά αν τα χιλιάδες μέλη έκαναν δεκτή την παραίτηση; Ήρεμα ρωτάω

ΟΚ Νίκαρε μου. Όπως δεν νεκατώθηκες ούτε στις Προεδρικές.

Συνέντευξη «Ν» Λέκτορα του Τμήματος Τουρκικών και Μεσανατολικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κύπρου, Νίκο Μούδουρο...

για το τελευταίο του βιβλίο υπό τον τίτλο «Διεκδικώντας την Πατρίδα - Η τουρκοκυπριακή αντιπολίτευση την περίοδο 1964-2004» από τις εκδόσεις «ΨΗΦΙΔΕΣ»

«Ν»: Καταρχάς, πόσα βιβλία σας έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα (ατομικά και συλλογικά);

Εκτός από το βιβλίο «Διεκδικώντας την Πατρίδα», μέχρι στιγμής έχουν εκδοθεί ακόμα δύο μονογραφίες. «Ο Μετασχηματισμός της Τουρκίας. Από την κεμαλική κυριαρχία στον ισλαμικό νεοφιλελευθερισμό», Εκδόσεις Αλεξάνδρεια, Αθήνα 2012 και το "State of Exception in the Mediterranean. Turkey and the Turkish Cypriot Community", Palgrave Macmillan 2021. Εκδόθηκαν επίσης δύο βιβλία συν-συγγραφής με τον Ζήνωνα Τζιάρρα. Το «Η Τουρκία στην Ανατολική Μεσόγειο. Ιδεολογικές όψεις εξωτερικής πολιτικής», Εκδόσεις Τουρίκη, Αθήνα 2016 και το «Η Τουρκία ως Τρίτος Πόλος στη Νέα Διεθνή Τάξη», εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2023. Παράλληλα συνεπιμελήθηκα τον συλλογικό τόμο «Η Νέα Τουρκική Ηγεμονία. Διαστάσεις του Πολιτικού Ισλάμ» με τον Δρ. Μιχάλη Μιχαήλ (Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2014), καθώς και την «Ανθολογία ιστορικών κειμένων και αναλύσεων για την εξελικτική πορεία των θέσεων για τον Κυπροκεντρισμό» με τον Δρ. Αντρέα Παναγιώτου και Δρ. Άννα Μισιαούλη (εκδόσεις Νεοκυπριακός Σύνδεσμος, Λευκωσία 2022). Άλλες μελέτες σε σχέση με την Τουρκία και την Τουρκοκυπριακή κοινότητα δημοσιεύθηκαν σε αγγλόφωνα ακαδημαϊκά περιοδικά.

«Ν»: Το συγκεκριμένο βιβλίο αφορά «νέο» πεδίο για εσάς ή αφορά την περαιτέρω ανάπτυξη της προηγούμενης σας (γενικά όχι εκδοτικά) δουλειάς;

Το συγκεκριμένο βιβλίο ήταν ένα σχετικά νέο ερευνητικό πεδίο, λαμβάνοντας υπόψη ότι η πρωταρχική μου ενασχόληση ήταν η Τουρκία. Όμως μέσα από το μεταδιδακτορικό πρόγραμμα του Πανεπιστημίου Κύπρου δημιουργήθηκε η δυνατότητα επέκτασης της μελέτης στο επίπεδο των σχέσεων Τουρκίας και Τουρκοκυπριακής κοινότητας. Ιδιαίτερο κίνητρο σε αυτή την ερευνητική προσπάθεια ήταν οι σοβαρές ανακατατάξεις στις σχέσεις της Τουρκίας με τα κατεχόμενα όπως καταγράφηκαν την τελευταία δεκαετία. Αυτές οι αλλαγές ήταν μεταξύ άλλων και αποτέλεσμα των μετασχηματισμών του ίδιου του τουρκικού κράτους. Συνεπώς γεννήθηκε η αναγκαιότητα για μια περιεκτική ματιά στο σύντομο παρελθόν αυτών των ανακατατάξεων, με αποτέλεσμα την έκδοση της συγκεκριμένης μονογραφίας.

«Ν»: Ποιος θα λέγατε ότι είναι ο βασικός άξονας του βιβλίου; Αγγίζει/αναλύει την συνολική στάση της Τ/κ αντιπολίτευσης για όλα τα ζητήματα ή σε σχέση με το Κυπριακό;

Το Κυπριακό ως ένα διεθνές πρόβλημα στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων δεν αποτελεί θέμα του βιβλίου. Η συγκεκριμένη έρευνα ξεκίνησε με στόχο να μελετήσει την Τουρκοκυπριακή κοινότητα και τις εξελισσόμενες σχέσεις με την Άγκυρα πέραν από το τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Ο βασικός λόγος για την συγκεκριμένη επιλογή ήταν ο εξής: Το Κυπριακό πρόβλημα για την Τουρκοκυπριακή κοινότητα είναι ζήτημα που καθορίζει σχεδόν το σύνολο των κοινωνικών σχέσεων εξαιτίας της διεθνούς απομόνωσης και παρανομίας της «ΤΔΒΚ». Επομένως οι Τουρκοκύπριοι ζουν, δραστηριοποιούνται και εξελίσσονται σε ένα περιβάλλον «μεσοδιαστήματος», σε μια γκρίζα ζώνη, στοιχεία τα οποία επηρεάζουν καθοριστικά όλες τις σφαίρες της ζωής. Συνεπώς βασικά ερευνητικά και όχι μόνο ερωτήματα, περιστράφηκαν γύρω από την αποκωδικοποίηση των ισχυρών αντιδράσεων της τουρκοκυπριακής αντιπολίτευσης ενάντια στις παρεμβάσεις της Άγκυρας με ένα ολιστικό τρόπο. Ακριβώς το πλαίσιο της παρανομίας και της απομόνωσης είναι το πλαίσιο που προκαλεί ερωτηματικά σε σχέση με τις αιτίες που μετά το 1974 εμφανίστηκαν τόσες πολλές οργανωμένες και μη αντιδράσεις ενάντια στο βασικό εξωτερικό παράγοντα που στηρίζει το ψευδοκράτος, δηλαδή την Τουρκία. Σε όλο αυτό το πλαίσιο, η περίπτωση της Τουρκοκυπριακής κοινότητας και οι σχέσεις της με την Τουρκία, μπορούν να οδηγήσουν σε νέα ερευνητικά ερωτήματα κυρίως σε ότι αφορά στις σχέσεις ντε φάκτο κρατών με τα «κράτη κηδεμόνες» τους. Στη διεθνή βιβλιογραφία εντοπίζεται ορθώς, η απόλυτη εξάρτηση των ντε φάκτο κρατών από το ισχυρότερο κράτος που τα «προστατεύει και τα στηρίζει». Ωστόσο μια πιο προσεκτική ματιά στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα, δείχνει ότι ακριβώς αυτή η εξάρτηση δημιουργεί φυγόκεντρες δυναμικές, αντιστάσεις και τελικά ωρίμανση της διεκδίκησης για αυτονόμηση από την ασφυκτικό εναγκαλισμό του «κηδεμόνα».

«Ν»:Ποια η σημασία να αντιληφθούμε, όπως αναφέρετε στο οπισθόφυλλο του βιβλίου, τους Τουρκοκύπριους ως υποκείμενο και όχι ως αντικείμενο της Ιστορίας;

Λόγω της ανισορροπίας ισχύος ανάμεσα στην Τουρκία και την Κύπρο, αλλά και εξαιτίας κάποιων γεγονότων στο παρελθόν, η Τουρκοκυπριακή κοινότητα για πολλά χρόνια αποτέλεσε το «άγνωστο». Τα κατεχόμενα σταδιακά επικράτησαν ως ένας κοινωνικός, πολιτικός και οικονομικός χώρος «απλή προέκταση» της Τουρκίας. Άμεση συνέπεια ήταν και η κυριαρχία του τουρκοκυπριακού και τουρκικού εθνικιστικού λόγου ως η βασικότερη δίοδος «ανακάλυψης» των Τουρκοκυπρίων. Ωστόσο τα ερωτηματικά που προκαλούσαν οι αντιδράσεις και η πολιτικοποίηση του αντιπολιτευτικού κοινωνικού κινήματος, παρέμειναν αναπάντητα και κυρίως στην βαριά σκιά ηγετών όπως ο Ραούφ Ντενκτάς. Στο σημείο αυτό ακριβώς προκύπτει η ανάγκη υποκειμενικοποίησης των Τουρκοκυπρίων. Αυτή η διαδικασία προκύπτει μέσα από την μελέτη των πρωτογενών πηγών, οι οποίες ξεδιπλώνουν τον υποκειμενικό ρόλο της κοινότητας και των διαφορετικών δυνάμεων εντός της. Δηλαδή η ίδια η ιστορία και η εξέλιξη δείχνει ότι η Τουρκοκυπριακή κοινότητα δεν ήταν μόνο «αποδέκτης - αντικείμενο» μιας ιστορίας που έρχεται «από τα έξω». Αντίθετα είναι «δρώντας – υποκείμενο» της ιστορίας. Με την δράση των διαφορετικών και συχνά συγκρουόμενων δυνάμεων στο εσωτερικό της, η Τουρκοκυπριακή κοινότητα συμμετέχει στην εξέλιξη της κυπριακής ιστορίας και την ίδια στιγμή επηρεάζει την εξέλιξη των σχέσεων της Τουρκίας με την Κύπρο συνολικά. Όλα αυτά όμως γίνονται σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο που επηρεάζεται από το ισοζύγιο δυνάμεων. Η Τουρκοκυπριακή αντιπολίτευση από μόνη της δεν μπορεί να καταργήσει τους όρους της κατοχής. Αυτό θα είναι προϊόν της ομοσπονδιακής λύσης. Ωστόσο η δράση της Τουρκοκυπριακής αντιπολίτευσης από το 1964 και μετά, δείχνει την παραγωγή ρηγμάτων στην ιδεολογία της διχοτόμησης.

«Ν»: Ποια (μπορεί να) είναι η ερευνητική συνέχεια για σας;

Οι επόμενες ερευνητικές δραστηριότητες σε σχέση με την Τουρκία επικεντρώνονται στην μελέτη της εξέλιξης των εννοιών του κράτους και της κοινωνικής τάξης. Σε σχέση με την Τουρκοκυπριακή κοινότητα σχεδιάζεται μια νέα μελέτη επικεντρωμένη περισσότερο στην τελευταία εικοσαετία, η οποία έχει χαρακτηριστεί από την διακυβέρνηση Ερντογάν.

Συνέντευξη - Επιμέλεια
Καλλής Αντούνας
Μέλος ΚΣ ΕΔΟΝ
Υπεύθυνος Γραφείου Επαναπροσέγγισης

Οι πολιτιστικές προτάσεις της ΕΔΟΝ είναι ανάσα πολιτισμού για τη νεολαία και τους εργαζόμενους

Στήριξη στην πράξη του Κυπριακού καλλιτεχνικού δυναμικού και του έργου του

Οι πολιτιστικές προτάσεις της ΕΔΟΝ συνολικά, έρχονται να δώσουν μια ανάσα πολιτισμού στη νεολαία και τους εργαζόμενους. Μέσα από μια ασταμάτητη, διαχρονική και ολόχρονη προσπάθεια, ο πολιτισμός αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της ζωής και της δράσης της ΕΔΟΝ. Όχι ως συμπληρωματικό στοιχείο, παράλληλο με την πολιτική και κοινωνική της δράσης, αλλά ως μέρος της! Γιατί για εμάς, η στρατευμένη τέχνη, ο πολιτισμός, οι τέχνες που προβληματίζουν την κοινωνική συνείδηση είναι σύμμαχος. Είναι μέρος της συνολική πολιτικής προσπάθειας και δουλειάς.

Αναπόσπαστο μέρος αυτής της προσπάθειας αποτελούν και οι «συναυλίες χειμώνα» της Οργάνωσης. Οι συναυλίες Χειμώνα έχουν πλέον γίνει θεσμός. Οι συναυλίες Χειμώνα, όπως αποκαλούνται οι συναυλίες που διοργανώνει η ΕΔΟΝ και η Προοδευτική Κ.Φ. κατά την περίοδο του Γενάρη-Μάρτη, δημιουργήθηκαν, για να προσφέρουν και αυτές, μέσα στο συνολικό πλάνο δράσης, μια πολιτιστική διέξοδο από τη ζοφερή και σκληρή καθημερινότητα, αλλά και από την σάπια υποκουλτούρα που προωθείται καθημερινά. Οι συναυλίες αυτές έρχονται να υψώσουν πολιτιστικό ανάστημα αλλά και να εμψυχώσουν το αγωνιστικό σθένος όχι μόνο της νεολαίας, αλλά και ολόκληρης της κοινωνίας. Ο πολιτισμός για εμάς είναι αναπόσπαστο στοιχείο των καθημερινών αγώνων που δίνουμε στο σήμερα αλλά και στον αγώνα για την οικοδόμηση της κοινωνίας του αύριο!

Καθόλου τυχαία δεν είναι λοιπόν η επιλογή του περιεχομένου των συναυλιών αυτών. Είναι γι' αυτό που τα προηγούμενα χρόνια οι συναυλίες Χειμώνα ήταν αφιερωμένες σε καλλιτέχνες που σημάδεψαν με τα έργα τους και την αγωνιστική τους στάση ζωής και άφησαν το στίγμα τους τόσο στον πολιτισμό όσο και στην κοινωνία ευρύτερα. Γρηγόρης Μπιθικώτσης, Γιάννης Ρίτσος, Νίκος Καββαδίας είναι μόνο μερικά από τα πρόσφατα αφιερώματα που παρουσιάστηκαν.

Αφιέρωμα στη Σωτηρία Μπέλλου - Η γυναίκα στο τραγούδι και στον αγώνα

Η φετινή συναυλία είναι αφιερωμένη στη μεγάλη ερμηνεύτρια του λαϊκού και ρεμπέτικου τραγουδιού, στη γυναίκα που πρωταγωνίστησε τόσο στο τραγούδι όσο και στον αγώνα, στη Σωτηρία Μπέλλου! Οι βαθιές και δυνατές ερμηνείες της κατάφεραν να την καταστήσουν για πολλές γενιές σύμβολο, καθώς κατάφερνε να συνεπαίρνει και να αλληλοεπιδρά με το κοινό, με τους απλούς ανθρώπους στους οποίους απευθυνόταν μέσα από τα τραγούδια της. Μελετούσε το τραγούδι για να βρει που κατέληγε και τι μηνύματα έστελνε, αλλά πάνω από όλα, όσα τραγούδια έλεγε τα ένιωθε, τα αγαπούσε και τα έκανε κτήματα δικά της, γιατί πολύ απλά τραγουδούσε τραγούδια που ανέλυαν κοινωνικές καταστάσεις, που άγγιζαν βιώματα του κοινού αλλά και της ίδιας, με την βάναυση και άδικη ζωή που πέρασε. Είναι γνωστή η δράση της στα χρόνια της ΕΑΜικής Εθνική Αντίστασης που την οδήγησαν στον τραυματισμό της κατά την Μάχη της Αθήνας αλλά και η φυλάκιση και απομόνωσή της. Η αντιβασιλική της στάση έφερε τον ξυλοδαρμό της από τους «Χίτες» αλλά και τον επαγγελματικό αποκλεισμό της. Παράλληλα, αγωνίστηκε μέχρι τέλους, σε πολύ άδικες συνθήκες, με τον καρκίνο στον φάρυγγα που σημάδεψε ακόμη πιο έντονα το δύσκολο προσωπικό της αγώνα.

> **Η Σωτηρία Μπέλλου, με μια ζωή γεμάτη βάσανα και τραύματα, μα πάνω από όλα με αγωνιστική και ανυπότακτη στάση ζωής, έγινε η φωνή του λαού**

Η Σωτηρία Μπέλλου, με μια ζωή γεμάτη βάσανα και τραύματα, μα πάνω από όλα με μια αγωνιστική και ανυπότακτη στάση ζωή, έγινε η «φωνή του λαού». Τραγουδώντας με την ελεύθερη και καθαρή ψυχή της τις χαρές και τις δυστυχίες, την στεναχώρια και τις λαχτάρες, τις νίκες και τις ήττες, τους μικρούς και μεγάλους αγώνες του λαού. Σημάδεψε με την στάση ζωής της, αφήνοντας φωτεινή παρακαταθήκη μέχρι σήμερα! Απόδειξε πως η γυναικά ισάξια μπορεί να πρωταγωνιστεί και να καθοδηγεί και στο τραγούδι αλλά και στον αγώνα!

Στήριξη στην πράξη των Κύπριων καλλιτεχνών

Καθόλου τυχαία δεν είναι επίσης, η σύνθεση των μουσικών και τραγουδιστών, των συναυλιών του χειμώνα. Η σύνθεση των καλλιτεχνών αποτελεί καθόλα συνειδητή επιλογή. Διαχρονική θέση της Οργάνωσης και με δεκάδες πρακτικές αποδείξεις είναι η στήριξη των νέων και Κύπριων καλλιτεχνών και των έργων τους, αλλά και η συνεισφορά μας στην ανάδειξη νέων καλλιτεχνών. Ειδικά σήμερα που οι νέοι καλλιτέχνες προσπαθούν να βγουν από μια πολύ σκληρή πραγματικότητα, αφημένοι εξολοκλήρου από την συνειδητή κρατική-κυβερνητική ανύπαρκτη ενίσχυση και στήριξη. Είναι γι' αυτό, λοιπόν, που και η φετινή συναυλία Χειμώνα θα πραγματοποιηθεί με εξαίρετους Κύπριους και Κύπριες και νέους καλλιτέχνες!

> **Διαχρονική θέση της Οργάνωσης και με δεκάδες πρακτικές αποδείξεις είναι η στήριξη των νέων και Κύπριων καλλιτεχνών και του έργου τους**

Η ενορχήστρωση θα γίνει από τον μαέστρο Νεοκλή Νεοφυτίδη, καλλιτεχνική επιμέλεια και τραγούδι από τον Δημήτρη Φανή και μαζί του τραγουδούν οι Φρειδερίκη Τομπάζου και η Κατερίνα Παράσχου.

Η συναυλία μπορεί να διοργανώνεται από τη νεολαία, αλλά σκοπός της είναι να προσφερθεί σε ολόκληρη την κοινωνία. Είναι γι' αυτό που, και πάλι πολύ συνειδητά, έχουμε αποφασίσει όπως η τιμή εισόδου περιοριστεί στα 15 ευρώ, τιμή χαμηλότερη από όλα σχεδόν τα πολιτιστικά δρόμενα, για να μπορεί να είναι προσβάσιμη σε όλους και όλες!

Τα εισιτήρια πωλούνται στην ιστοσελίδα www.soldouttickets-etbox.com και στα γραφεία του ΚΣ της ΕΔΟΝ όπως και στα Επαρχιακά Γραφεία σε όλες τις πόλεις.

Η φετινή συναυλία αφιέρωμα στη Σωτηρία Μπέλλου θα γίνει την Παρασκευή 10 Μαρτίου 2022 στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας. Ραντεβού λοιπόν εκεί!

•Αλέξανδρος Γερολατσίτης
Μέλος Εκτελεστικού Συμβουλίου ΕΔΟΝ

Στον απόηχο των προεδρικών εκλογών

Στο προηγούμενο τεύχος, το οποίο είχε εκδοθεί στην «περίεργη» συγκυρία της πρώτης Κυριακής των εκλογών, προσπαθήσαμε να αποτυπώσουμε το κλείσιμο του «ενδιάμεσου» σταδίου της εκλογικής διαδικασίας, χωρίς να μπορούμε φυσικά να γνωρίζουμε το πως θα είχε εξελιχθεί όχι απλά η εκλογική αναμέτρηση συνολικά, μα ούτε και ο πρώτος γύρος.

Παρόλα αυτά, σήμερα, στον απόηχο των Προεδρικών εκλογών, σε αυτό που λέμε «στην επόμενη ημέρα», κάποια από όσα είχαμε γράψει στο τεύχος Φεβρουαρίου, μπορούν να επαναληφθούν χωρίς καμία αναπροσαρμογή.

Το τελικό αποτέλεσμα είναι η επιλογή του κυρίαρχου λαού. Έστω και αν αυτό, πολιτικά, είναι βήμα πίσω για τους εργαζόμενους και τη νεολαία και συνοδεύεται με ένα παρελθόν – αλλά και μια πρόθεση για το μέλλον – αντιλαϊκή και συντηρητική.

Η Αριστερά σε αυτή τη μάχη μπήκε από την αρχή με προσέγγιση διαλεκτική και πατριωτική στην υπηρεσία του λαού και της νεολαίας. Μέτρησε και στάθμισε, τα δεδομένα και τις επιλογές, τους ανθρώπους και τις απαιτήσεις. Την ανάγκη για συλλογική προσπάθεια, για επιλογή που μπορεί να συγκεράσει απόψεις, χτίζοντας συμμαχίες, όχι σε επίπεδο επίσημων ηγεσιών και μόνο, αλλά στη βάση της κοινωνίας. Συνδιαμόρφωσε με τις θέσεις και τους ανθρώπους της ένα ολοκληρωμένο, μετρημένο, πραγματιστικό πρόγραμμα διακυβέρνησης με ξεκάθαρο προοδευτική πρόσημο. Θέσεις και πολιτικές για τους πολλούς και όχι για τους λίγους.

Το αποτέλεσμα δεν μας ικανοποιεί. Πολύ απλά γιατί σ' αυτήν την μάχη μπήκαμε για να κερδίσουμε.
Λύπη; Ναι. Απογοήτευση; Ποτέ!
Γιατί, δεν ταιριάζει απογοήτευση για μια εκλογική ήττα, σε αυτούς που έχουν στόχο να αλλάξουν τον κόσμο. Όλη αυτή η διαδρομή, θα αναλυθεί, θα αποτυπωθούν τα θετικά και τα αρνητικά, τα λάθη και τα σωστά και αυτό θα γίνει συλλογικά -εντός και εκτός- σωμάτων, με το αναγκαίο βάθος, τόσο στη σκέψη όσο και στον χρόνο.

Κρατούμε σημαντικά στοιχεία, θετικά κατά την άποψη μας, μέσα σε αυτή την πορεία:

Το πάθος – το οποίο μετά από καιρό – με το οποίο ξεχείλιζε ο κόσμος της Αριστεράς σε αυτή την μάχη, για την απαλλαγή από την διεφθαρμένη διακυβέρνηση της Δεξιάς.

Το ότι ξανασυναντηθήκαμε, μετά από καιρό και μετά από πολλές πολιτικές και ιδεολογικές φουρτούνες, με κόσμο ο οποίος είναι φυσικός σύμμαχος και συνοδοιπόρος της Αριστεράς. Έστω και αν κάπου χώρισαν οι δρόμοι μας, έστω και αν κάπου κάποιοι αποτραβήχτηκαν. Αυτόν το κόσμο τον θέλουμε να παραμείνει εδώ. Να μας λέει την άποψη του. Να τον ακούμε. Να αλληλοεπιδρούμε πολιτικά και κοινωνικά. Να εναρμονίζουμε, αν όχι την σκέψη και την ανάλυση μας, τουλάχιστον τη δράση μας. Να γίνει συνδιαμορφωτής της προσπάθειας.

Την απόδειξη στην πράξη, μέσα από τη ζωή και την πολιτική διαδικασία, ότι τυχόν διάσπαση δυνάμεων – σε επίπεδο κοινωνίας και πολιτικής πράξης – θα είναι καταστροφική για την προοπτική των δυνάμεων της Αριστεράς και του προοδευτικού χώρου, να έχουν σημαντική επίδραση στην πολιτική πράξη. Στην ικανότητα δηλαδή, να αλλάζουμε την καθημερινότητα των ανθρώπων. Του λαού και της νεολαίας.

Τη μεγάλη αποδοχή-διείσδυση της υποψηφιότητας του Ανδρέα Μαυρογιάννη στις ηλικίες κάτω των 40 στις οποίες τόσο συνολικά όσο και ιδιαίτερα στον Β' Γύρο των εκλογών, είχε εξαιρετικά αποτελέσματα.

Κρατούμε επίσης, ότι τελειώνοντας αυτή την μάχη και αφού έχουμε μιλήσει με δεκάδες χιλιάδες νέους ανθρώπους αλλά και γενικά, νοιώθουμε περήφανοι και δικαιωμένοι για τον άνθρωπο που προτείναμε. Παρέμεινε αγνός, τίμιος, λιτός και ειλικρινής μέχρι τέλους. Η αστείρευτη σεμνότητα και ειλικρίνεια του, ήταν άλλωστε από την αρχή η «εγγύηση» που μας επέτρεψε την ιδεολογική και πολιτική υπέρβαση της στήριξης του.

Για τα στελέχη της ΕΔΟΝ και της Προοδευτικής Κ.Φ. μόνο περηφάνεια. Εκατοντάδες νέοι άνθρωποι έκαναν ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΨΥΧΗΣ. Έδωσαν τη μάχη χωρίς αυταπάτες αλλά με αποφασιστικότητα, με πίστη, με το χαμόγελο στο στόμα. Νύχτα και μέρα. Με δουλειές, εξεταστικές περιόδους, προσωπικές θυσίες χωρίς να προσβλέπουν ούτε και σε μισό προσωπικό αντάλλαγμα. Υπάρχει πιο μεγάλη ήττα για το σύστημα, από νέους ανθρώπους, που του τρίβουν στα μούτρα τον ατομικισμό και την εγωπάθεια; Απόκτησαν τεράστιες εμπειρίες μέσα από αυτή την -μεγαλύτερη από ποτέ σε διάρκεια- προεκλογική εκστρατεία. Η επόμενη βάρδια, λοιπόν, ετοιμάζεται.. Και είναι καλή η «σοδειά».

Ο Νίκος Γκάτσος είναι μεγάλη μορφή της Ελληνικής Ποίησης. Οι στίχοι του «Κεμάλ» όμως δεν είναι για εμάς.
Ο κόσμος θα αλλάξει.
Θα φροντίσουμε εμείς γι' αυτό.

•Σεβήρος Κούλας
Γ.Γ. ΕΔΟΝ

LIVE the coffee experience

POKKA

Η Άνιση Κατανομή του Πλούτου

Παρόλο που η άνιση κατανομή του πλούτου είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός που εντείνεται, - με τους πλούσιους να γίνονται πλουσιότεροι και τους φτωχούς φτωχότεροι - το θέμα παραμένει μακριά από τη δημόσια συζήτηση, τόσο ανάμεσα στην κοινωνία, όσο και στην πολιτική σκηνή. Τα τελευταία χρόνια, η βιβλιογραφία εμπλουτίστηκε με αρκετές μελέτες που ασχολούνται με το συγκεκριμένο ζήτημα και τις μακροπρόθεσμες τάσεις στη συσσώρευση πλούτου. Σε μια σχετικά πρόσφατη μελέτη αναφέρεται, από δεδομένα που αφορούν την Ευρώπη, την Κίνα και τις Ηνωμένες Πολιτείες μαζί, πως το πλουσιότερο 1% αύξησε το μερίδιο του από 28% που ήταν τη δεκαετία του 1980, σε 33%, ενώ το φτωχότερο 75% απώλεσε 10% από τον πλούτο που είχε μέσα σε αυτή την περίοδο. Πιο συγκεκριμένη αναφορά γίνεται για τις ΗΠΑ όπου το πλουσιότερο 1% το 2016 κατείχε περίπου 40% του πλούτου της χώρας, από 25-30% που είχε στη δεκαετία του 1980. Είναι σημαντικό να σημειωθεί στο σημείο αυτό πως σε μια παγκόσμια κοινωνία-οικονομία, γίνεται όλο και πιο δύσκολο να μετρηθεί ο πλούτος των πιο πλούσιων νοικοκυριών, κυρίως λόγω της συμβολής του μεγάλου "υπεράκτιου τομέα διαχείρισης πλούτου" (off-shore wealth management sector) που αναπτύχθηκε στις τελευταίες δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα, αφού έκανε δύσκολη την καταμέτρηση ορισμένων τύπων πλούτου[1].

Ενώ για παράδειγμα, οι κατά καιρούς μελέτες και τα στατιστικά στοιχεία που δημοσιεύονται για το υπαρκτό και σοβαρό πρόβλημα της ανισότητας στην αμοιβή και των διακρίσεων εις βάρος των γυναικών στην αγορά εργασίας, συζητούνται και προβάλλονται τόσο στα "mainstream media", όσο και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, δεν παρατηρείται κάτι αντίστοιχο για την άνιση κατανομή του πλούτου. Όπως αναφέρεται και από τους Chancel et al. (2022), ενώ στην εποχή που ζούμε υπάρχουν διαθέσιμα πολύ πλούσια δεδομένα σχετικά με το συγκεκριμένο θέμα, δεν έχουμε τη θεμελιώδη γνώση γύρω από την ανισότητα και το μέγεθος της. Τόσο στην χώρα μας, όσο και στον υπόλοιπο κόσμο, η πολιτική συζήτηση γίνεται γύρω από στατιστικά στοιχεία που αφορούν κυρίως την οικονομική ανάπτυξη και πως αυτή εξελίσσεται μέσα στον χρόνο, ενώ η κατανομή του πλούτου που παράγεται συχνά αγνοείται. Το ποιοι κερδίζουν και ποιοι χάνουν, αλλά και πόσα, από μια οικονομική πολιτική είναι καίριας σημασίας και η μη πρόσβαση σε αυτή την πληροφόρηση περιορίζει τη δημοκρατία. Αποτελούν σημαντικό δημόσιο όφελος τόσο τα δεδομένα που αφορούν τον πλούτο και το εισόδημα, όσο και άλλες κοινωνικοοικονομικές ανισότητες, και απαιτείται να ενισχυθεί η προβολή και η χρήση τους[2].

Μια πλούσια πηγή δεδομένων είναι η World Inequality Database[3] που αναφέρει στην ιστοσελίδα της πως έχει ως στόχο να δώσει ανοιχτή και εύκολη πρόσβαση σε στοιχεία και πληροφορίες που αφορούν την ιστορική εξέλιξη της κατανομής του πλούτου και του εισοδήματος στον πλανήτη, τόσο εντός κάθε χώρας, όσο και μεταξύ χωρών. Χρησιμοποιώντας τα δεδομένα που παρέχονται σε αυτή τη βάση δεδομένων μπορούμε να αναλύσουμε τόσο την ανισότητα πλούτου και εισοδήματος στην χώρα μας, όσο και στην Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο.

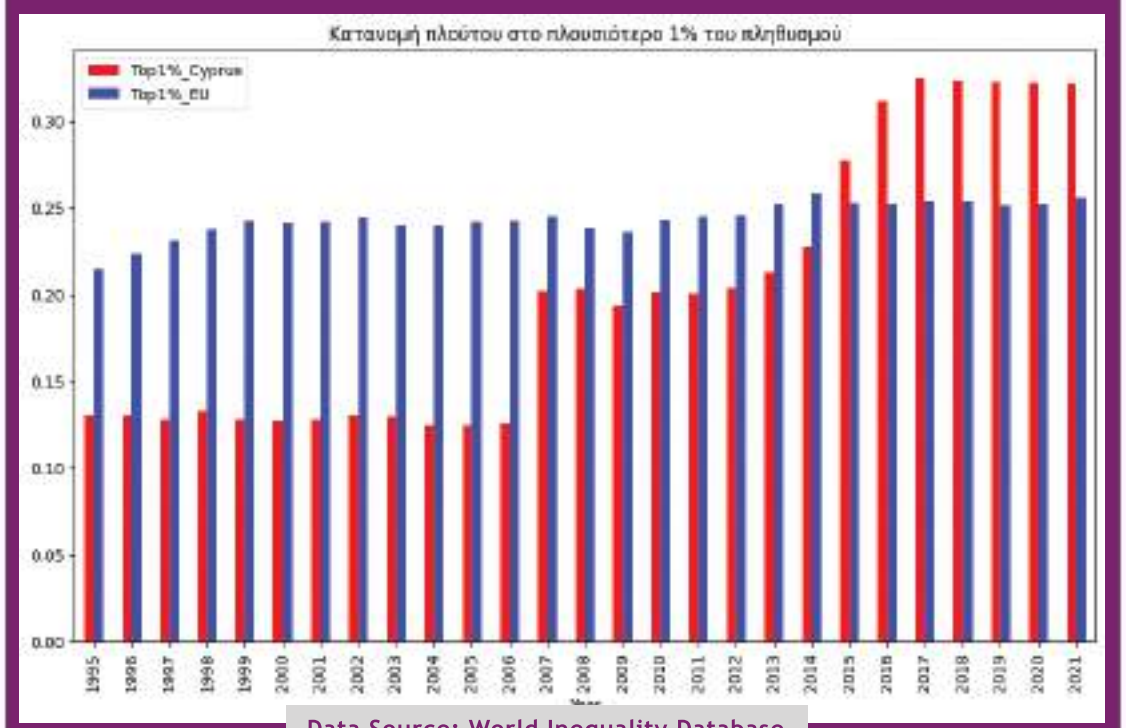

Data Source: World Inequality Database

Παρατηρώντας το ποσοστό του πλούτου που κατέχει το πλουσιότερο 1% στην Κύπρο, εντοπίζεται μεγάλη αύξηση από το 2006 στο 2007, καθώς και μετά το 2014. Πιο συγκεκριμένα, το ποσοστό πλούτου που κατείχε αυτή η ομάδα του πληθυσμού ήταν 22% το 2014, ενώ το 2021 ανήλθε στο 32%.

Αντίστοιχα, σε αυτή την περίοδο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η μέση τιμή ήταν σταθερά λίγο κάτω από 26%.

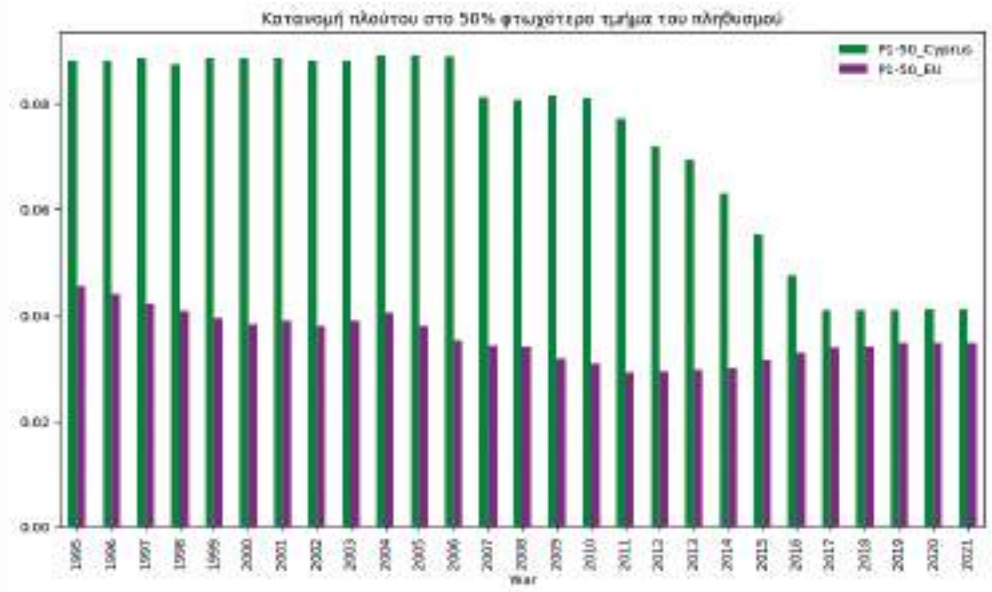

Data Source: World Inequality Database

Το μερίδιο από τον πλούτο που κατείχε το φτωχότερο 50% της Κύπρου μειώθηκε σημαντικά την τελευταία δεκαετία, πέφτοντας από 8% στο 4%, προσεγγίζοντας τον μέσο όρο της Ε.Ε., που μέσα σε αυτή την περίοδο ήταν κοντά στο 3.5%, με μικρές διακυμάνσεις.

Κλίνοντας, το Pie Chart που ακολουθεί συνοψίζει τη μεγάλη εικόνα της κατανομής πλούτου σε ολόκληρο τον πλανήτη για το 2021, με το 50% του πληθυσμού να κατέχει μόλις το 2% του συνολικού διαθέσιμου πλούτου!! Την ίδια ώρα που ο πρώτος από τους 17 Στόχους του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη έως το 2030, είναι η εξάλειψη της ακραίας φτώχειας για όλους τους ανθρώπους παντού[4].

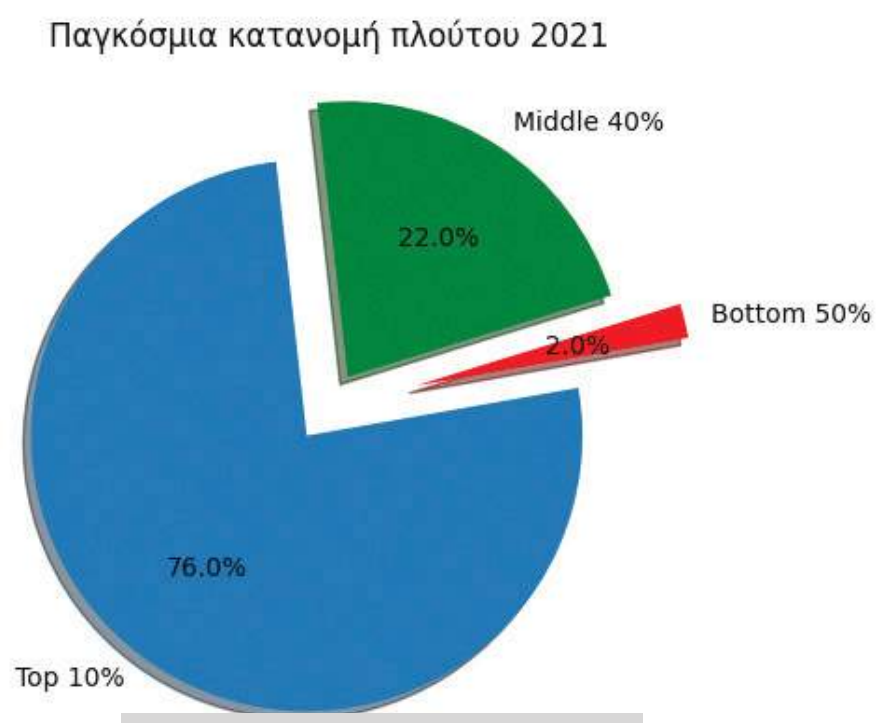

Data Source: World Inequality Database

[1]Zucman, G., 2019. Global wealth inequality. Annual Review of Economics, 11, pp.109-138.
[2]Chancel, L., Piketty, T., Saez, E. and Zucman, G. eds., 2022. World inequality report 2022. Harvard University Press.
[3]https://wid.world/wid-world/
[4]Στόχος 1: Μηδενική Φτώχεια. Ηνωμένα Έθνη. Retrieved Φεβρουάριος 20, 2023, from https://unric.org/el/%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%87%CE%BF%CF%83-1-%CE%B-C%CE%B7%CE%B4%CE%B5%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%B7-%CF%86%CF%84%CF%89%CF%87%CE%B5%CE%B9%CE%B1/

•Ιωάννης Κούτρας
BSc Accounting & Finance
MSc Banking & Risk
MSC Data Science

Υπέροχη Γεύση. Ξεδιψαστική. Χωρίς Αλκοόλ.
Παράγεται περήφανα στην Κύπρο.

4 λόγοι για τους οποίους η Ε.Ε. πρέπει να επικυρώσει τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης

Σήμερα [σ.σ. 15/02/2023], η συντριπτική πλειοψηφία των ευρωβουλευτών προέτρεψε την Ε.Ε. να επικυρώσει τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης είναι μια διεθνής συνθήκη για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας. Γράφτηκε το 2014, έχει υπογραφεί από όλα τα κράτη μέλη της Ε.Ε., αλλά επικυρώθηκε μόνο από 21 κράτη μέλη, με τους συνήθεις ύποπτους απλώς να μιλούν για τα δικαιώματα των γυναικών.

Η Βουλγαρία, η Τσεχία, η Ουγγαρία, η Λετονία, η Λιθουανία και η Σλοβακία δεν έχουν συμπεριλάβει τα ελάχιστα πρότυπα που θέτει η Σύμβαση στα εθνικά δικαστικά τους συστήματα. Τον Ιούλιο του 2020, η πολωνική κυβέρνηση απείλησε να αποχωρήσει από τη Σύμβαση αλλά αυτό δεν έχει συμβεί ακόμη.

Η Ε.Ε. έπρεπε να επικυρώσει τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης το 2017 – αλλά η πρόοδος σε αυτό το κομμάτι έχει σταματήσει.

Αυτή την εβδομάδα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πραγματοποιήθηκε άλλη μια ψηφοφορία που καλούσε την Ε.Ε. να επισπεύσει τη διαδικασία επικύρωσης.

Ακολουθούν τέσσερις λόγοι για τους οποίους χρειαζόμαστε τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και γιατί τη χρειαζόμαστε τώρα:

1. *Μία στις τρεις γυναίκες*

Μία στις τρεις γυναίκες θα βιώσει σεξουαλική ή σωματική βία κατά τη διάρκεια της ζωής της. Μετά την αύξηση της ενδοοικογενειακής βίας κατά τη διάρκεια του lockdown, το 77% των γυναικών στην Ε.Ε. πιστεύει ότι η βία κατά των γυναικών έχει επιδεινωθεί. Ανησυχητικές είναι και οι στάσεις από τους άνδρες. Για παράδειγμα, μια πρόσφατη δημοσκόπηση στην Ολλανδία έδειξε ότι ένας στους έξι άνδρες πιστεύει ότι η βία κατά των γυναικών είναι αποδεκτή. Είναι ταραχώδεις καιροί για τις γυναίκες που ζουν στην Ε.Ε.

2. *Πρέπει να καταπολεμήσουμε την αντίδραση κατά των δικαιωμάτων των γυναικών*

Τα δικαιώματα των γυναικών δέχονται επίθεση. Το έχουμε δει αυτό στην περίπτωση των δικαιωμάτων στις αμβλώσεις σε χώρες όπως η Κροατία, η Ιταλία, η Ουγγαρία, η Πολωνία και η Ισπανία. Ενώ η βία με βάση το φύλο είναι έγκλημα σε όλα τα κράτη μέλη, υπάρχουν διαφορές ως προς το τι συνιστά βία. Για παράδειγμα, ενώ ο βιασμός ποινικοποιείται σε ολόκληρο το ευρωπαϊκό μπλοκ, 18 χώρες εξακολουθούν να θεωρούν απαιτούμενο τη χρήση βίας ή απειλών, για να προχωρήσουν στην τιμωρία του αδικήματος. Αντιθέτως, ορισμένα κράτη μέλη έχουν νόμους που βασίζονται στη συναίνεση και όπου «μόνο το 'ναι' σημαίνει 'ναι'». Η τρέχουσα αντίδραση κατά της ισότητας των φύλων υπογραμμίζει πώς χρειαζόμαστε επειγόντως νέους κανόνες για τη βελτίωση της κατάστασης για όλους/ες.

3. *Η δεξιά και η ακροδεξιά χρησιμοποιούν κάθε ευκαιρία για να υπονομεύσουν τα δικαιώματα των γυναικών*

Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, έγινε κάθε προσπάθεια από το ΕΛΚ και τους Συντηρητικούς να διαγραφεί κάθε αναφορά στο δικαίωμα στην άμβλωση. Ενώ το ΕΛΚ προσπάθησε να αφαιρέσει οποιαδήποτε διατύπωση που εξέφραζε είτε επαίνους είτε ανησυχία για τις προσπάθειες των κρατών μελών να προστατεύσουν το δικαίωμα στην άμβλωση, οι Συντηρητικοί εναντιώθηκαν πλήρως και προσπάθησαν να εξαλείψουν τη διατύπωση ότι «οι γυναίκες και τα κορίτσια πρέπει να έχουν τον πλήρη έλεγχο του σώματός τους και της σεξουαλικότητάς τους». Οι Συντηρητικοί και οι Ακροδεξιοί αντιτάχθηκαν επίσης στην ιδέα να υπάρξουν εκπαιδευτικά προγράμματα ευαίσθητα στο φύλο, ως μορφή πρόληψης της βίας κατά των γυναικών.

4. *Ένας ισχυρός νόμος είναι μια καλή αρχή*

Η δεξιά και η ακροδεξιά απειλούν τα δικαιώματα των γυναικών παγκοσμίως. Τα κράτη μέλη που μέχρι στιγμής δεν έχουν επικυρώσει τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης διέπονται όλα από δεξιά ή ακροδεξιά πολιτικά κόμματα. Γνωρίζουμε ότι ο νόμος δεν είναι τέλειος και μπορεί ακόμα να χειραγωγηθεί ή να εξοντωθεί από την πολιτική -όπως στην περίπτωση «Roe εναντίων Wade» στις ΗΠΑ- αλλά ένας ισχυρός νόμος είναι μια καλή αρχή. Η Ε.Ε. πρέπει να επικυρώσει τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης έτσι ώστε όλες οι γυναίκες στην Ε.Ε. να έχουν ίσα δικαιώματα. Εν τω μεταξύ, συνεχίζουμε το έργο μας για να διασφαλίσουμε μια ισχυρή οδηγία της Ε.Ε. για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

Μάθε περισσότερα: www.guengl.eu

GUE/NGL
THE LEFT IN THE EUROPEAN PARLIAMENT

Το ταξικό συνδικαλιστικό κίν
και της αξιοπρέπειας που πρέπει
Ημερολόγιο Εργατικών και Κ

Αναμφίβολα οι καλύτερες συνθήκες εργασίας και διαβίωσης ήταν πάντα μια από τις προτεραιότητα του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος της ΠΕΟ. Παρά τα όποια λάθη και παραλήψεις, παρά την επιτακτική ανάγκη για συνεχή αναβάθμιση της δράσης και βελτίωσης της αποτελεσματικότητας, το 2022 αποτέλεσε άλλη μια χρονιά με εκατοντάδες αγώνες, δράσεις και πρωτοβουλίες για το εργατικό κίνημα της Κύπρου: Αμέτρητες "μάχες", απεργίες όλων των βαθμίδων, εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, πορείες αντίδρασης, μέρες δράσεις, υπογραφή συλλογικών συμβάσεων, στοχευμένες ενέργειες προς όφελος των εργαζομένων, παρεμβάσεις και πολλά άλλα αποτελούν μόνο μερικά από τα παραδείγματα επίδρασης του συνδικαλιστικού κινήματος στην καθημερινότητα μας. Ποιες είναι όμως αυτές οι δράσεις;

Την απάντηση σε αυτό το ερώτημα έρχεται να το δώσει η ίδια η Παγκύπρια Εργατική Ομοσπονδία μέσω ενός ημερολογίου εργατικών και κοινωνικών αγώνων όπου περιγράφονται αρκετές από τις σημαντικότερες δράσεις της για το 2022. Ο λόγος που συμβαίνει αυτό δεν είναι για να υπάρχουν στοιχεία έτσι ώστε να διαψευστεί όποιος υιοθετεί το αφήγημα πως η ΠΕΟ και κατ' επέκταση το λαϊκό κίνημα κάνουν αρκετά. Κάθε άλλο. Οι δράσεις παρουσιάζονται με σκοπό να δει όλη η εργατική τάξη την επίδραση σε διάφορους τομείς, να αντιληφθούν οι εργαζόμενοι ότι δεν είναι μόνοι και εγκαταλελειμμένοι στον χώρο εργασίας, ότι η οργανωμένη ταξικά-προσανατολισμένη πάλη φέρνει αποτελέσματα τους και να οργανωθεί για να γίνει μέρος της πάλη αυτής.

Εξίσου σημαντικός σκοπός του ημερολογίου είναι να ενημερώσει και να ευαισθητοποιήσει τη νέα γενιά που δεν έχει επαφή με το συνδικαλισμό αλλά ταλανίζεται από τα καθημερινά προβλήματα στους χώρους εργασίας της. Οι νέοι εργαζόμενοι είναι κατά κανόνα τα πρώτα θύματα τω κρίσεων, αμείβονται λιγότερο, ''υποεκπροσωπούνται'' στους οργανωμένους κλάδους της οικονομίας που καλύπτονται συλλογικές συμβάσεις ενώ η πλειοψηφία απασχολείται σε θέσει με ελαστικές συνθήκες εργασίας, θέσεις μερικής απασχόλησης κ.ο.κ.

Ταυτόχρονα το σύνολο των εργαζομένων βλέπει το κόστος διαβίωσης του να συρρικνώνεται ενώ τα κεκτημένα και τα δικαιώματα του είναι κάτω από συνεχή επίθεση. Ενδεικτικό είναι το γεγονός ότι τα τελευταία 2 χρόνια το κόστος διαβίωσης έχει αυξηθεί κατά 12%. Τα στοιχεία από το Παρατηρητήριο Τιμών επιβεβαιώνουν τις ανησυχίες που εξέφρασε η ΠΕΟ από το καλοκαίρι για την κούρσα τιμών και τις αυξήσεις, την ώρα που η κυβέρνηση παρακολουθεί αδρανής, προσπαθώντας να δικαιολογηθεί αναφέροντας ότι αυτό οφείλεται σε διεθνές συγκυρίες. Η ΠΕΟ τονίζει πως οι καταναλωτές-εργαζόμενοι που τα τελευταία χρόνια έχουν ήδη φορτωθεί το βαρύ τίμημα της οικονομικής κρίσης καθώς και τις συνέπειες που έχει δημιουργήσει η πανδημία με την μείωση των εισοδημάτων, σήμερα καλούνται να φορτωθούν τις νέες δυσβάστακτες αυξήσεις σε βασικά αγαθά. Επίκεντρο της πάλης των εργαζομένων για προστασία από τον πληθωρισμό και την ακρίβεια είναι η Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή την οποία οι οργανωμένοι εργαζόμενοι απολαμβάνουν στο 50% και θα συνεχίσει να δίνεται αταλάντευτα η πάλη για πλήρη επαναφορά της στο 100% για όλους.

Σε αυτό το πλαίσιο η υπογραμμίζεται περίτρανα η αναγκαιότητα για συνδικαλιστικοποίηση και οργανωμένη πάλη. Η εμφαντική διαφορά στις συνθήκες και τους όρους απασχόλησης των εργαζομένων που είναι οργανωμένοι και εργοδοτούνται με συλλογικές συμβάσεις φωτίζει τόσο την σημασία όσο και της επιτακτικότατα της διεύρυνσης του οργανωμένης πάλης.

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Εργατικών και Κοινωνικών Αγώνων:

Δράσεις για τη μέρα της γυναίκας αλλά και για εξασφάλιση ισότητας εντός και εκτός των χώρων εργασίας. Αποκορύφωμα ήταν το πετυχημένο φεστιβάλ «Femme Fest» στο οποίο συμμετείχε το γραφείο γυναικών εργατοϋπαλλήλων της ΠΕΟ.

2.3.22

Με κύριο σύνθημα «Μαζί στον αγώνα για ειρήνη, κοινωνική δικαιοσύνη και ισότητα» το Γραφείο Γυναικών Εργατοϋπαλλήλων της ΠΕΟ αρχίζει την Παγκύπρια μαζική εκστρατεία του για να τιμήσει την επέτειο της Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας.

29.5.22

Πραγματοποιήθηκε στην Πλατεία Ελευθερίας στη Λευκωσία το πρώτο φεστιβάλ προώθησης της έμφυλης ισότητας στην Κύπρο, το Femme Fest Cyprus, το οποίο ήταν μια συνδιοργάνωση του Γυναικείου Κινήματος ΠΟΓΟ, του Γραφείου Επιτρόπου Ισότητας των Φύλων και του Δήμου Λευκωσίας και στηρίχθηκε από τον Εθνικό Μηχανισμό για τα Δικαιώματα της Γυναίκας και τις Πρωτοβουλίες Νέων του Οργανισμού Νεολαίας Κύπρου. Στο Φεστιβάλ έλαβε μέρος το Γραφείο Γυναικών Εργατοϋπαλλήλων της ΠΕΟ.

> **παρά την επιτακτική ανάγκη για συνεχή αναβάθμιση της δράσης και βελτίωσης της αποτελεσματικότητας, το 2022 αποτέλεσε άλλη μια χρονιά με εκατοντάδες αγώνες, δράσεις και πρωτοβουλίες για το εργατικό κίνημα της Κύπρου**

Ο δικοινοτικός αγώνας της ΠΕΟ για την επανένωση του τόπου μας είναι διαχρονικός και ισχυρός.

26.3.22

Δυναμική κινητοποίηση πραγματοποίησαν Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι ζητώντας τη διάνοιξη νέων οδοφραγμάτων και τη συνολική επίλυση του Κυπριακού προβλήματος.

1.5.22

Κάτω από το σύνθημα «Εργαζόμενοι ενωμένοι: Ενάντια στους πολέμους-Για ειρήνη, κοινωνική δικαιοσύνη» τίμησε η ΠΕΟ σε όλες τις πόλεις την επέτειο της Εργατικής Πρωτομαγιάς. Μετά από δύο χρόνια περιοριστικών μέτρων λόγω πανδημίας η Εργατική Πρωτομαγιά τιμήθηκε από το ταξικό Συνδικαλιστικό Κίνημα ξανά στους δρόμους και τις πλατείες. Η κεντρική εκδήλωση στη Λευκωσία ξεκίνησε στο άνοιγμα της οδού Λήδρας και ακολούθησε πορεία, με κατάληξη το γήπεδο της νεκρής ζώνης στο Λήδρα Πάλλας όπου έγινε συνένωση με πορεία των Τουρκοκυπριακών συνδικάτων και κοινός εορτασμός της Πρωτομαγιάς και αναγνώστηκε η κοινή Πρωτομαγιάτικη διακήρυξη της ΠΕΟ με τις Τουρκοκυπριακές Συνδικαλιστικές Οργανώσεις DEV-IS, KTOS, KTOEOS, BES, KTAMS, KOOP-SEN και DAU-SEN. Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με καλλιτεχνικό πρόγραμμα από τη δικοινοτική χορωδία.

1.9.22

Η Παγκόσμια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία καθιέρωσε την 1η Σεπτεμβρίου, ως μέρα δράσης των Συνδικάτων για την ειρήνη.

Με την ευκαιρία αυτή Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι ένωσαν τις φωνές τους και διατράνωσαν την θέλησή τους για ειρήνη και επανένωση. Η ΠΕΟ μαζί με τις Τουρκοκυπριακές Συνδικαλιστικές Οργανώσεις μέλη της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (ΠΣΟ) DEV-IS, KTAMS, KTOEOS, BES, KOOP-SEN, DAU-SEM καθώς και η Δικοινοτική Πρωτοβουλία Ειρήνης «Ενωμένη Κύπρου» διοργάνωσαν δικοινοτική εκδήλωση για να τιμήσουν την 1η Σεπτεμβρίου.

Δράσεις που σημάδεψαν την χρονιά που μας πέρασε αφορούσαν κυρίως την προσπάθεια θέσπισης κατώτατου μισθού με πρωταρχικό στόχο την αξιοπρεπή εργασία.

...νημα είναι ο δρόμος της τιμής ...να βαδίσουν οι νέοι εργαζόμενοι!

Κοινωνικών αγώνων της ΠΕΟ

5.7.22
Η Γ.Γ. της ΠΕΟ Σωτηρούλα Χαραλάμπους ξεκαθάρισε μετά την σύσκεψη στο Προεδρικό υπό την Προεδρία του Ν. Αναστασιάδη για τον κατώτατο μισθό πως η Ομοσπονδία σε καμιά περίπτωση δεν θα συμφωνήσει στην εισαγωγή κατώτατου μισθού που θα διαιωνίζει την φτηνή εργασία χωρίς αξιοπρέπεια.

31.8.22
Το Εκτελεστικό Συμβούλιο της ΠΕΟ αποφάσισε την πραγματοποίηση έκτακτου Παγκύπριου Συνεδρίου της Ομοσπονδίας εξαιτίας της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου για τον κατώτατο μισθό που τελικά όχι μόνο απέχει πολύ από τις προσδοκίες που η ίδια η κυβέρνηση καλλιέργησε ανάμεσα στους εργαζόμενους αλλά είναι μονόπλευρη και ετεροβαρής για τα συμφέροντα του συνόλου των εργαζομένων.

7.9.22
Έκτακτο Παγκύπριο Συνέδριο της ΠΕΟ για ολοκληρωμένη ανάλυση των αποφάσεων της κυβέρνησης σε ότι αφορά τον κατώτατο μισθό και την λήψη αποφάσεων για τις επόμενες ενέργειες της. Το Συνέδριο αποφάσισε την πραγματοποίηση Παγκύπριας κινητοποίησης αφού η κυβέρνηση με τις αποφάσεις της, υιοθετώντας πλήρως τις θέσεις των εργοδοτών, ενέκρινε ένα διάταγμα για τον κατώτατο μισθό το οποίο απέχει πολύ από το να δημιουργεί ένα βασικό πλαίσιο μίνιμουμ δικαιωμάτων για τους συνδικαλιστικά απροστάτευτους εργαζόμενους.

Το διαχρονικό πρόβλημα των ψηλών ενοικίων οδήγησε στην ανέγερση διαμερισμάτων στην Λεμεσό με χαμηλά ενοίκια ιδανικά για τους φοιτητές της πόλης.

14.10.22
Η ΠΕΟ Λεμεσού εγκαινίασε τα φοιτητικά διαμερίσματα που ανήγειρε δίπλα από το Οίκημά της.

15.10.22
Εργαζόμενοι από τα εργοτάξια, τα νοσοκομεία, τις βιομηχανίες, τους Ημιδημόσιους οργανισμούς, τα λεωφορεία, τις δομές κοινωνικής προστασίας, νέοι εργαζόμενοι που τώρα μπαίνουν στη δουλειά, συνταξιούχοι, άνδρες και γυναίκες, Κύπριοι και μετανάστες έδωσαν μαζικά το παρόν τους στην πορεία διαμαρτυρίας και διεκδίκησης που πραγματοποιήθηκε στη Λευκωσία από την ΠΕΟ, διεκδικώντας αξιοπρεπή κατώτατο μισθό με δικαιώματα, θεσμικά μέτρα ενίσχυσης των Συλλογικών Συμβάσεων, μέτρα καταπολέμησης της ακρίβειας και πλήρη επαναφορά της ΑΤΑ για όλους τους εργαζόμενους.
Συμμετοχή σε απεργίες και στήριξη των εργαζομένων.

12.12.22
Οι εργαζόμενοι στην εταιρεία Wolt κατήλθαν σε απεργία. Η ΣΥΞΚΑ ΠΕΟ ήταν από την πρώτη στιγμή δίπλα τους.

> **“Η προσφορά του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος στοχεύει στην βελτίωση των συνθηκών εργασίας και διαβίωσης, την επίλυση των εργασιακών προβλημάτων αλλά και την άμβλυνση της εκμετάλλευσης στα πλαίσια αυτού του συστήματος, μέχρι και την οριστική κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.”**

21.12.22 Οι απεργοί της Wolt επέστρεψαν στις εργασίες τους αφού αποφασίστηκε η έναρξη θεσμοθετημένου διαλόγου με χρονοδιάγραμμα για οριστική επίλυση του προβλήματος με στόχο τη ρύθμιση των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων του κλάδου.

15.10.22
Εργαζόμενοι από τα εργοτάξια, τα νοσοκομεία, τις βιομηχανίες, τους Ημιδημόσιους οργανισμούς, τα λεωφορεία, τις δομές κοινωνικής προστασίας, νέοι εργαζόμενοι που τώρα μπαίνουν στη δουλειά, συνταξιούχοι, άνδρες και γυναίκες, Κύπριοι και μετανάστες έδωσαν μαζικά το παρόν τους στην πορεία διαμαρτυρίας και διεκδίκησης που πραγματοποιήθηκε στη Λευκωσία από την ΠΕΟ, διεκδικώντας αξιοπρεπή κατώτατο μισθό με δικαιώματα, θεσμικά μέτρα ενίσχυσης των Συλλογικών Συμβάσεων, μέτρα καταπολέμησης της ακρίβειας και πλήρη επαναφορά της ΑΤΑ για όλους τους εργαζόμενους.
Μέσω του Λαϊκού δικτύου αλληλεγγύης εκατοντάδες οικογένειες βοηθούνται κάθε χρόνο.

20.4.22
Το Λαϊκό Δίκτυο Αλληλεγγύης παρέδωσε σε 400 οικογένειες πακέτα αλληλεγγύης με τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης ώστε να μπορέσουν να έχουν φαγητό για το γιορτινό τραπέζι του Πάσχα.

21.12.22
Το Λαϊκό Δίκτυο Κοινωνικής Αλληλεγγύης Λευκωσίας-Κερύνειας παρέδωσε 400 πακέτα τροφίμων και ειδών πρώτης ανάγκης σε οικογένειες ώστε να περάσουν τις γιορτές των Χριστουγέννων πιο ανθρώπινα.

Δράσεις για την υγεία και την προστασία του Γενικού συστήματός της.

22.2.22
Η ΠΕΟ καταγγέλλει για κλιμακωτή προσπάθεια αλλοίωσης και αλλαγής της φιλοσοφίας του ΓΕΣΥ με αφορμή την αντιπαράθεση που ξέσπασε μεταξύ κυβέρνησης και ΟΑΥ σε μια εμφανή προσπάθεια αποδόμησης του θεσμού.

28.7.22
Ανακαλείται τελικά ο διορισμός του Προέδρου του ΠΙΣ στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΑΥ από το Υπουργικό Συμβούλιο, κάτι που αποτελεί ξεκάθαρη νίκη της Κοινωνικής Συμμαχίας για το ΓΕΣΥ και των δυνάμεων που το στηρίζουν ενάντια στον αυταρχισμό και στην προσπάθεια διάβρωσης του χαρακτήρα του.

Η προσφορά του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος στοχεύει στην βελτίωση των συνθηκών εργασίας και διαβίωσης, εργασιακών δομών, την επίλυση των εργασιακών προβλημάτων αλλά και την άμβλυνση της εκμετάλλευσης στα πλαίσια αυτού του συστήματος μέχρι και την οριστική κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Σε ένα κόσμο που η αδικία, η καταπίεση και διακρίσεις οξύνονται, η αριστερά μέσω των ανθρώπων της, προσφέρουν την δρόμο της οργανωμένης πάλης και αντίστασης για να ανέβει ο άνθρωπος ψηλότερα. Αυτό πρέπει να κρατά κανείς μέσα από τέτοιες ενέργειες. Αυτό πρέπει να κρατήσουμε και εμείς η Νέα γενιά. Για να καταφέρουμε να ζήσουμε σε ένα ομορφότερο κόσμο χρειάζεται η προσπάθεια όλων μας.

Δείτε το πλήρες ημερολόγιο:

•Μόδεστος Αργυρού
Μέλος ΚΣ ΕΔΟΝ
Επαρχιακός Υπεύθυνος Νέων Εργαζομένων
ΕΔΟΝ Λευκωσίας-Κερύνεια

Αρχίζουμε ξανά - στης Κύπρου κάθε γειτονιά!

Για ακόμα μια χρονιά, το Παγκύπριο Κίνημα ΕΔΟΝόπουλων διεξήγαγε την εκστρατεία «Κάλαντα Αλληλεγγύης». Η εκστρατεία ξεκίνησε στις 12 Δεκεμβρίου 2022 και ολοκληρώθηκε στις 13 Ιανουαρίου 2023.

Ο θεσμός των «Καλάντων Αλληλεγγύης» έχει καθιερωθεί εδώ και χρόνια ως μία από τις σημαντικότερες δράσεις έκφρασης αλληλεγγύης του Παιδικού Κινήματος, γιατί προσφέρουμε, στο μέτρο των δυνατοτήτων μας, έμπρακτα την αλληλεγγύη μας σε παιδιά που την έχουν ανάγκη, τόσο στη Κύπρο όσο και στο εξωτερικό.

Φέτος, η εκστρατεία ήταν αφιερωμένη στα παιδιά της Σρι Λάνκα που βρίσκονται αντιμέτωπα με φαινόμενα ακραίας φτώχειας. Η Σρι Λάνκα είναι μια χώρα που βιώνει μια βαθιά οικονομική κρίση από το 1948, η οποία προκλήθηκε από τις νεοφιλελεύθερες οικονομικές πολιτικές καθώς και από τη διαφθορά των καπιταλιστών πολιτικών. Η καπιταλιστική κρίση έφερε στο λαό της Σρι Λάνκα αντιμέτωπο με τον πληθωρισμό και με την έλλειψη βασικών αγαθών, όπως τρόφιμα, βενζίνη, υγραέριο, φάρμακα και ηλεκτρισμό, με αποτέλεσμα τη φτωχοποίηση.

Σε μια περίοδο κρίσης, πάντα, η πιο αβοήθητη και ευάλωτη ομάδα δεν είναι άλλη από τα παιδιά. Η Σρι Λάνκα γίνεται γρήγορα μια από τις χώρες με υποσιτισμό των παιδιών. Ταυτόχρονα, η πίεση που δέχονται οι ενήλικες λόγω της κρίσης επηρεάζει αρνητικά τα παιδιά καθώς μερικές φορές εκτίθενται σε βίαιη σωματική ή ψυχολογική κακοποίηση. Επιπλέον, η ανθυγιεινή, η ψυχολογική ανισορροπία και ο αναλφαβητισμός των παιδιών είναι μια τεράστια απώλεια για τη χώρα. Τα ΕΔΟΝόπουλα δεν θα μπορούσαν να μείνουν απαθή μπροστά σε αυτή τη δύσκολη κατάσταση που βιώνει ο λαός και τα παιδιά της Σρι Λάνκα.

Το χρηματικό ποσό που μαζεύτηκε από την εκστρατεία, θα δοθεί σε τρεις προορισμούς για τα παιδιά της Σρι Λάνκα οι οποίοι είναι οι εξής: 1. Στο ειδικό Νοσοκομείο Παίδων "Sirimavo Bandaranayake Specialized Children's Hospital". Το νοσοκομείο βρίσκεται στη πόλη Peradeniya, διαθέτει 348 κλίνες όπου παρέχει φροντίδα για τα παιδιά. Λόγω της τρέχουσας κρίσης έχουν επηρεαστεί αρνητικά οι θεραπείες αλλά και οι αίθουσες του νοσοκομείου. 2. Στο σχολείο "Carlabeck Tamil" που βρίσκεται στη περιοχή Nuwara Eliya. Πρόκειται για ένα σχολείο όπου φοιτούν 246 μαθητές και το σχολείο είναι πολύ μικρό και όχι σε πολύ καλή κατάσταση για τα παιδιά. 3. Στο σχολείο " Ha/Pahala Mattatala " που βρίσκεται στη περιοχή Lunugamwehera, στην περιοχή Hambanthota. Στο σχολείο αυτό δεν υπάρχουν κατάλληλοι χώροι αλλά και γραφική ύλη για τα 80 παιδιά που φοιτούν εκεί.

Μέσα από την εκστρατεία των «Καλάντων Αλληλεγγύης», στείλαμε το μήνυμα ότι όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε μια αξιοπρεπή ζωή, σε ένα ασφαλές περιβάλλον, το οποίο να τους παρέχει, μεταξύ άλλων, πρόσβαση στην υγεία, στη μόρφωση και στο παιχνίδι. Παράλληλα, ενημερώσαμε και να ευαισθητοποιήσαμε την κυπριακή κοινωνία για την κατάσταση που επικρατεί στην Κολομβία.

Ο έρανος περιλάμβανε την πραγματοποίηση δραστηριοτήτων σε όλες τις ελεύθερες περιοχές της Κύπρου, όπου διαθέσαμε προς πώληση τα προϊόντα που ετοιμάστηκαν για την εκστρατεία, τα οποία έφεραν το εγκεκριμένο λογότυπο. Σε όλες τις δραστηριότητες συμμετείχαν εθελοντές - μέλη της ΕΔΟΝ, αποδεικνύοντας τη σημασία που έχει για την οργάνωσή μας η έκφραση αλληλεγγύης.

Επιπλέον, πραγματοποιήθηκαν εξορμήσεις σε όλη την Κύπρο για το σκοπό του εράνου, σε τοπικό, επαρχιακό και Παγκύπριο επίπεδο. Αποτέλεσμα της προσπάθειας μας αυτής ήταν η συγκέντρωση του ποσού των €4047,36.

Ως ΕΔΟΝ και ως Παγκύπριο Κίνημα ΕΔΟΝόπουλων, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλους όσοι στήριξαν την εκστρατεία μας με κάθε τρόπο. Η μαζικότητα του χαρακτήρα που λαμβάνει χρόνο με το χρόνο αυτή η εκστρατεία αλληλεγγύης, μας δίνει τα εχέγγυα για να συνεχίσουμε ακόμη πιο αποφασιστικά τις ολόχρονες μας προσπάθειες, ώστε τα παιδιά να ζουν κάτω από τις καλύτερες δυνατές συνθήκες και να απολαμβάνουν όλα τους τα δικαιώματα, στα πλαίσια μιας πιο δίκαιης και ανθρώπινης κοινωνίας.

• Γραφείο ΕΔΟΝόπουλων
του Κ.Σ. της ΕΔΟΝ

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
ZANETTOΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ 1936

Τρικούππη 65
1015 Λευκωσία
Τηλ. 22765501, 99495519
www.ZANETTOS.com

Η μόρφωση να γίνει δικαίωμα και όχι προνόμιο!

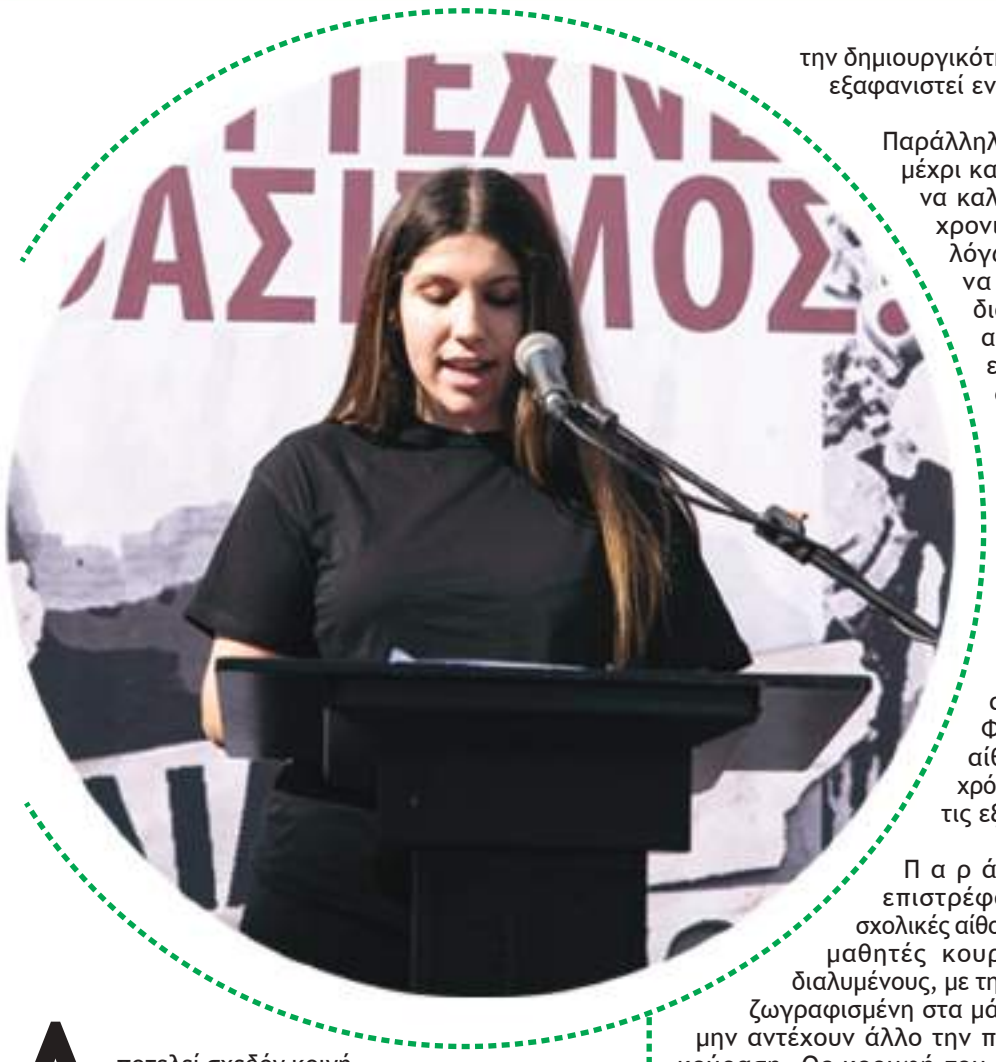

Αποτελεί σχεδόν κοινή παραδοχή σήμερα, από όσους ζουν και αλληλεπιδρούν με τον μαθητόκοσμο, ότι οι μαθητές και οι μαθήτριες θέλουν πραγματικά να μορφωθούν. Νιώθουν και εκφράζουν έμπρακτα αυτή την ανάγκη, αφού επιζητούν την ολόπλευρη μόρφωση και ψάχνουν συνεχώς τρόπους για να μάθουν περισσότερα και να διευρύνουν τους ορίζοντες τους και σε άλλα πεδία, όχι μόνο σε αυτό που θα ακολουθήσουν στο μέλλον ως επάγγελμα και αυτό αποδεικνύεται με την μαζική συμμετοχή των μαθητών σε άλλα παιδαγωγικά προγράμματα και ομίλους. Είναι γι' αυτό που οι μαθητές αντιτίθενται σθεναρά στην επιβολή του αντιπαιδαγωγικού θεσμού των εξετάσεων τετραμήνων.

Οι εξετάσεις τετραμήνων δεν έχουν τίποτα να προσφέρουν στους μαθητές και αυτό το αναγνωρίζουν οι μαθητές, οι καθηγητές και οι γονείς. Με την επιβολή αυτού του θεσμού συνεχίζεται να χάνεται εντελώς η έννοια της ολόπλευρης μόρφωσης, αφού δίνεται λίγη ή και σε ορισμένες περιπτώσεις, καθόλου σημασία στα μη εξεταζόμενα μαθήματα, ενώ μαθήματα που αναπτύσσουν την δημιουργικότητα των μαθητών όπως η Τέχνη και η Μουσική έχουν εξαφανιστεί εντελώς από το ωρολόγιο πρόγραμμα.

Παράλληλα, οι μαθητές από την πρώτη μέρα του σχολείου μέχρι και την τελευταία ζουν μέσα στο άγχος αφού τρέχουν να καλύψουν τον τεράστιο όγκο της ύλης, σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα που αντιστοιχεί σε κάθε τετράμηνο λόγω των εξετάσεων, ενώ ταυτόχρονα αναγκάζονται να παρακαθήσουν σε ένα πολύ μεγάλο αριθμό διαγωνισμάτων. Έννοιες όπως οι εναλλακτικοί τρόποι αξιολόγησης απουσιάζουν από το σχολικό περιβάλλον, ενώ η ανάπτυξη της κριτικής σκέψης στο χώρο του σχολείου είναι κάτι άγνωστο για τους μαθητές. Ταυτόχρονα, οι μαθητές και οι μαθήτριες μετά και την επιβολή αυτού του θεσμού δεν έχουν καθόλου ελεύθερο χρόνο, δεν προλαβαίνουν να κάνουν κάποια καλλιτεχνική ή αθλητική δραστηριότητα, δεν έχουν χρόνο να δουν καν τις οικογένειες και τους φίλους τους.

> **«Οι εξετάσεις τετραμήνων δεν έχουν να προσφέρουν τίποτα, ενώ δημιουργούν επιπλέον χιλιάδες άλλα προβλήματα»**

Δεν φτάνουν όλα αυτά, μετά την εφαρμογή αυτού του θεσμού, η παραπαιδεία οργιάζει, περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Οι μαθητές και οι μαθήτριες για να καταφέρουν να ανταπεξέλθουν περνούν τις διακοπές των Χριστουγέννων στα φροντιστήρια, μακριά από τις οικογένειες τους, χωρίς να ξεκουραστούν καθόλου. Επέστρεψαν στο σχολείο τον Φεβρουάριο μετά από 40 και πλέον μέρες αποχής από τις σχολικές αίθουσες, χάνοντας έτσι πάρα πολύ διδακτικό χρόνο, απλά για να γράψουμε τις εξετάσεις.

Παράλληλα επιστρέφοντας στις σχολικές αίθουσες είδαμε μαθητές κουρασμένους, διαλυμένους, με την απόγνωση ζωγραφισμένη στα μάτια τους, να μην αντέχουν άλλο την πίεση και την κούραση. Ως κορυφή του παγόβουνου ήταν τα αποτελέσματα των εξετάσεων. Οι μαθητές θυματοποιήθηκαν όσο ποτέ άλλοτε και ιδιαίτερα αυτοί της Γ' Λυκείου, αφού με τα κακά αποτελέσματα που είχαν, χωρίς να είναι δική τους ευθύνη, ίσως χάσουν τις θέσεις που διεκδικούσαν στα πανεπιστήμια, καταστρέφοντας έτσι το μέλλον και τα όνειρα τους. Αλήθεια, τι το παιδαγωγικό έχει να προσφέρει αυτός ο θεσμός;

Για τους μαθητές και τις μαθήτριες σε όλη την Κύπρο η απάντηση είναι ξεκάθαρη. Οι εξετάσεις τετραμήνων δεν έχουν να προσφέρουν τίποτα, ενώ δημιουργούν επιπλέον χιλιάδες άλλα προβλήματα. Οι μαθητές και οι μαθήτριες θέλουν να μορφωθούν, να διευρύνουν τους ορίζοντές τους και όχι να γίνουν ρομπότ, όπου θα αναπτύξουν 3-4 βασικές δεξιότητες απλά για να γράφουν διαγωνίσματα και εξετάσεις, όπως προωθούν οι εξετάσεις τετραμήνων.

Μάλιστα, την αποφασιστικότητα τους στον αγώνα για την κατάργηση των εξετάσεων οι μαθητές και οι μαθήτριες την έχουν αποδείξει πολλές φορές, με καθολικές αποχές διαμαρτυρίας από τα μαθήματα, με ανάρτηση πανό, με διενέργεια Παγκύπριου Δημοψηφίσματος και συλλογή υπογραφών, αλλά και με μαζικές πορείες έξω από το Υπουργείο Παιδείας και το Προεδρικό, όπου το πρωταρχικό αίτημα ήταν η άμεση κατάργηση του θεσμού των εξετάσεων τετραμήνων.

Μέσα στην προεκλογική περίοδο ακούσαμε πολλά. Είδαμε αρμόδιους και αξιωματούχους οι οποίοι, ενώ τα προηγούμενα χρόνια συμφωνούσαν με τις εξετάσεις τετραμήνων, ξαφνικά είδαμε να ανακαλύπτουν πως αυτές απέτυχαν. Οι εκλογές όμως τελείωσαν.

Αναμένουμε ότι με την ανάληψη των καθηκόντων του/της νέου/ας Υπουργού Παιδείας, άμεσα θα προχωρήσει στην κατάργηση των εξετάσεων και στην ουσιαστική συζήτηση για Νέο Σύστημα Αξιολόγησης των Μαθητών.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες της Κύπρου δεν θα σταματήσουμε να αγωνιζόμαστε για ένα ανθρωποκεντρικό σχολείο, το οποίο θα μας προσφέρει ολόπλευρη μόρφωση σε όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες και θα μας αναπτύσσει την κριτική σκέψη. Οι εξετάσεις τετραμήνου είναι ένα παιδαγωγικό έγκλημα και πρέπει να καταργηθούν άμεσα.

Δεν θα σταματήσουμε να αγωνιζόμαστε μέχρι να ικανοποιηθούν τα δίκαια αιτήματά μας. Ο αγώνας μας είναι συνεχής και έχει ως μόνο στόχο την πραγματική βελτίωση του δημοσίου σχολείου.

•Ναυσικά Αργυρού
Αντιπρόεδρος ΠΣΕΜ

Οι ακροδεξιές παρατάξεις στις Φοιτητικές Ενώσεις και ο ρόλος τους σε αυτές

Το «αυγό του φιδιού» έχει ήδη εκκολαφθεί στην Κύπρο. Το τελευταίο διάστημα γινόμαστε μάρτυρες στην προσπάθεια των εθνικιστικών - σοβινιστικών κύκλων να δημιουργήσουν ένα κλίμα έντασης με πρόφαση την απόφαση της βουλής, η οποία χαρακτηρίζει τον Γρίβα ως ανάξιο κάθε είδους τιμής. Βλέπουμε την ακροδεξιά να μας δείχνει και να μας υπενθυμίζει πόσο στενά συνδεδεμένη είναι με τις πιο μαύρες σελίδες της κυπριακής ιστορίας. Βλέπουμε τα κατάλοιπα του ΕΟΚΑβήτικου φασισμού με πρόσχημα τη διαφωνία τους με τη λύση Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας, να τραμπουκίζουν και να βρίζουν προοδευτικούς φοιτητές, να πολεμούν λυσσαλέα τη λύση σε μια από τις πιο κρίσιμες καμπές του κυπριακού προβλήματος.

Βέβαια, τα φαινόμενα αυτά δεν μας ξενίζουν ως φοιτητές. Αντίθετα, τα γνωρίζουμε πολύ καλά, αφού τα ζούμε καθημερινά μέσα στις φοιτητικές ενώσεις. Στην Ελλάδα δραστηριοποιούνται τέσσερις παρατάξεις του Ε.Φ.Α.Ε.Φ.Π. (Ενιαίος Φορέας Αυτόνομων Ενωτικών Φοιτητικών Παρατάξεων) σε Αθήνα (Δράσις-Κες), Θεσσαλονίκη (Π.Ε.Ο.Φ.), Κομοτηνή (Αιχμή) και Ιωάννινα (Τόλμη), δύο στην Κύπρο σε Πανεπιστήμιο Κύπρου (Έπαλξη) και ΤΕ.ΠΑ.Κ. (Νίκη) και μία στο Ηνωμένο Βασίλειο (Μέτωπο).

Αν και μπορεί να έχουν διαφορετικά ονόματα, η ουσία παραμένει η ίδια, όλες οι παρατάξεις του Ε.Φ.Α.Ε.Φ.Π. είναι φασιστικά μορφώματα που προσπαθούν να δηλητηριάσουν τη φοιτητική νεολαία με τα ιδεολογήματα του εθνικισμού και σοβινισμού, εξυμνώντας παράλληλα τον ολετήρα της Κύπρου και αρχιφασίστα Γρίβα. Συγκεκριμένα, σε ό,τι αφορά στο Κυπριακό, οι παρατάξεις του Ε.Φ.Α.Ε.Φ.Π. παραμένουν ακόμα θιασώτες της «ένωσης», θεωρούν ότι οι συνομιλίες μεταξύ των δύο κοινοτήτων πρέπει να σταματήσουν άμεσα και ότι τα οδοφράγματα πρέπει να κλείσουν. Με την πάροδο του χρόνου, οι Ε/Κ εθνικιστές μαζί με τους Τ/Κ ομοϊδεάτες τους ήταν και θα είναι πάντα αυτοί οι οποίοι πολεμούν τη λύση του κυπριακού προβλήματος, είναι δηλαδή αυτοί που χύνουν νερό στον μύλο της διχοτόμησης.

Οι αναχρονιστικές τους απόψεις όμως δεν μένουν στο κυπριακό. Αυτές είναι οι παρατάξεις οι οποίες κρίνουν και αποκλείουν ανθρώπους από την κοινωνία λόγω του σεξουαλικού τους προσανατολισμού, είναι οι παρατάξεις οι οποίες καταδικάζουν τις πορείες υπερηφάνειας διότι σύμφωνα με τους ίδιους είναι κάτι αφύσικο, είναι οι παρατάξεις οι οποίες θεωρούν ότι οι αμβλώσεις πρέπει να είναι παράνομες. Όλα αυτά αποτελούν δυστυχώς τις επίσημες τους θέσεις, τις οποίες καταθέτουν σε συνεδρίες και προωθούν σε γενικές συνελεύσεις των φοιτητικών ενώσεων. Ο αναχρονισμός, ο συντηρητισμός και η απέχθεια προς οτιδήποτε διαφορετικό ήταν πάντα χαρακτηριστικό της ακροδεξιάς, αφού η προσέγγιση τους σε πολλά κοινωνικά ζητήματα παραμένει πλήρως αντιεπιστημονική.

Τις φοιτητικές κατακτήσεις και διεκδικήσεις των παρατάξεων του Ε.Φ.Α.Ε.Φ.Π. μπορούμε να τις συμπυκνώσουμε σε μια λέξη – ανύπαρκτες. Οι διεκδικήσεις τους είναι αφ' ενός ανέφικτες, αφού οι τρόποι υλοποίησής τους δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και αφ' ετέρου γενικόλογες, εφόσον δεν γίνεται καμία αναφορά σε συγκεκριμένα δεδομένα και συγκυρίες. Τρανό παράδειγμα η δήθεν θέση τους για αύξηση του ποσού της φοιτητικής χορηγίας, από την οποία εκλείπει το πιο βασικό – το ποσό της αύξησης που διεκδικούν. Δεν θα μπορούσαμε να παραβλέψουμε ότι, πάγια τους θέση είναι η «αυτονόμηση» των συλλόγων, δηλαδή η αποχώρηση όλων των φοιτητικών συλλόγων από το δευτεροβάθμιο όργανο εκπροσώπησης των φοιτητών, την Π.Ο.Φ.Ε.Ν. Αυτοί που κάθε μέρα φωνάζουν για το πόσο πολύ κόπτονται για τους φοιτητές, έχουν ως πάγια θέση τους την υποβάθμιση του ρόλου των φοιτητικών συλλόγων.

Πέραν αυτών, οι ακροδεξιές παρατάξεις στις φοιτητικές ενώσεις διαδραματίζουν και έναν άλλο ρόλο, ένα «βρώμικο» ρόλο που είναι πολύ χρήσιμος για τη Φ.Π.Κ Πρωτοπορία. Τα ακροδεξιά μορφώματα δεν ήρθαν ποτέ σε άμεση ρήξη με το κατεστημένο. Δεν ήρθαν ποτέ σε ρήξη με αυτούς που η κυβέρνησή τους απέκοψε περισσότερα από 24εκ. από τη φοιτητική χορηγία και ο λόγος είναι προφανής: οι ιδεολογικές τους καταβολές είναι οι ίδιες. Γιατί με όποια δυσκολία κι αν έρθει αντιμέτωπη η Πρωτοπορία, εκεί θα βρίσκονται τα ακροδεξιά μορφώματα για να την ξελασπώνουν. Στη βάση αυτού, για εμάς είναι ξεκάθαρο ότι πάντα αυτές οι παρατάξεις είναι το πιο μακρύ χέρι του συστήματος.

Ολοκληρώνοντας την ανάλυση μας και εξετάζοντας εκτενώς τις θέσεις τους σε ό,τι αφορά το κυπριακό και τα φοιτητικά, πρέπει να εξετάσουμε και το δικό μας ρόλο,ο οποίος δε μπορεί να είναι άλλος εκτός από την απομόνωση και απομάκρυνση των νεοφασιστικών αυτών μορφωμάτων από το φοιτητικό συνδικαλισμό. Αντιλαμβανόμενοι το χρέος μας απέναντι στην ιστορία και στο φοιτητικό κίνημα πρέπει να διασφαλίσουμε ότι εμείς θα κτίσουμε ένα γρανιτένιο τείχος, πάνω στο οποίο θα σπάσει τα μούτρα του ο σοβινισμός.

•Αλέξης Παναγιώτου
Τ.Ο. ΕΔΟΝ Αθήνας

Οι οξυμένες συνθήκες μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας ως εργαλείο των αστικών τάξεων των χωρών αυτών

Οι ανταγωνισμοί των αστικών τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας, για τον έλεγχο των αγορών και των πρώτων υλών στην Ανατολική Μεσόγειο, δημιουργούν σημαντικά προβλήματα στην περιοχή μας. Παρά τις διαφορές των δυο αστικών τάξεων, έχουν και οι δύο ένα κοινό εσωτερικό εχθρό που απειλεί την εξουσία τους. Ο κοινός εχθρός είναι η εργατική τάξη, από την οποία οι αστοί καρπώνονται τον παραγόμενο πλούτο.

Ο τρόπος οργάνωσης της κοινωνίας είναι ταξικός. Οι ταξικές κοινωνίες είναι διαιρεμένες σε τάξεις, εκ των οποίων μία, η κυρίαρχη, αυτή που έχει επιβάλει τις δικές της σχέσεις παραγωγής και βρίσκεται στην εξουσία, λειτουργεί με βάση τα δικά της συμφέροντα, εκμεταλλευόμενη βασικά την άλλη, την κυριαρχούμενη τάξη. Στην σημερινή καπιταλιστική κοινωνία, είναι οι καπιταλιστές και οι προλετάριοι, η αστική και η εργατική τάξη. Η πάλης των τάξεων είναι η κινητήρια δύναμη της κοινωνικής εξέλιξης. Το αποτέλεσμα της ταξικής πάλης είναι το πέρασμα από έναν κοινωνικοοικονομικό σχηματισμό σε έναν άλλο, ανώτερο σε σχέση με τον προηγούμενο, στην καπιταλιστική κοινωνία, οδηγεί αναπόφευκτα στη σοσιαλιστική επανάσταση, που οδηγεί στην οικοδόμηση της σοσιαλιστικής κοινωνίας.

Η αστική τάξη δεν μπορεί προφανώς να μένει αμέτοχη όταν απειλούνται τα συμφέροντα της. Για αυτό χρησιμοποιεί τα δικά της εργαλεία για να σταματήσει αυτή την εξέλιξη. Ένα βασικό εργαλείο της αστικής τάξης είναι ο εθνικισμός. Ο εθνικισμός είναι ιδεολογία που τρέφει την αντίληψη της ανωτερότητας του έθνους και προωθεί την αντίληψη ότι τα συμφέροντα των λαών προωθούνται με βάση την εθνική τους ταυτότητα. Ο εθνικισμός δημιουργεί εχθρούς με βάση τη θρησκεία, τη γλώσσα ή την γεωγραφική θέση. Τον εθνικισμό χρησιμοποιούν οι αστικές τάξεις και των δύο χωρών, Ελλάδας και Τουρκίας, καλλιεργώντας το μίσος μεταξύ των λαών τους για να τους διχάσουν και να τους αποπροσανατολίσουν από τις ταξικές διεκδικήσεις.

Η κυρίαρχη τάξη, πλέκει τον μανδύα των εθνικών διεκδικήσεων και συμφερόντων, αποπροσανατολίζοντας την εργατική τάξη από τις πραγματικές συνθήκες για τις οποίες θα έπρεπε να ανησυχεί και να οργανώνεται. Οι μισθούς πείνας, η ανεργία, η ακρίβεια, οι εκποιήσεις σπιτιών, η μείωση των προϋπολογισμών της παιδεία και της υγείας, η αύξηση των πολεμικών εξοπλισμών, οι αντιλαϊκές πολιτικές γενικότερα, μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα στο κάδρο των διεκδικήσεων των λαών.

Οι οξυμένες συνθήκες μεταξύ των δύο χωρών δίνουν τροφή και αφυπνίζουν ή ενισχύουν τα εθνικιστικά αισθήματα του λαού. Την ώρα που ο τουρκικός λαός εξαιτίας των πολιτικών της κυβέρνησης Ερντογάν αντιμετωπίζει τεράστια οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα, η συμπεριφορά και η ρητορική της κυβέρνησης γίνεται ολοένα και πιο επιθετική απέναντι στην Ελλάδα. Τα ΜΜΕ στην Τουρκία, ως στήριγμα της αστικής τάξης, προβάλλουν τον Ερντογάν να μιλά για το μεγάλο Τουρκικό έθνος, τις εξόδους των ερευνητικών πλοίων στο Αιγαίο, τα Τουρκικά αεροπλανοφόρα να παραβιάζουν τον ελληνικό εναέριο χώρο. Θέλουν να καλλιεργήσουν την εντύπωση, προς τον Τούρκο εργαζόμενο, μιας δυνατής χώρας που προστατεύει το λαό της και διεκδικεί για τα συμφέροντά του. Την ίδια ώρα η Ελλάδα με την κυβέρνηση Μητσοτάκη, αντιμετωπίζει αντίστοιχα εσωτερικά προβλήματα. Επίσης, τα ΜΜΕ στην Ελλάδα παρουσιάζουν συνεχώς τις απειλητικές κινήσεις της Τουρκικής επεκτατικότητας, τις πολεμικές ενισχύσεις και την ετοιμότητα για μια πιθανή πολεμική σύρραξη και φυσικά το Πρωθυπουργό ως τον φύλακα του Ελληνικού έθνους. Τα προβλήματα των εργαζομένων και τα εσωτερικά προβλήματα χώνονται κάτω από το χαλί.

Διαχρονικά, μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι όταν οι κυβερνήσεις βρίσκονται σε δύσκολες περιόδους κρίσης, όπως αυτή των τελευταίων χρόνων αλλά και σε περιόδους εκλογών που τα εσωτερικά προβλήματα βρίσκονται ψηλά στην πολιτική επικαιρότητα και ατζέντα, καταφεύγουν σε τέτοιες πρακτικές προκαλώντας εντάσεις με τη ρητορική και τις ενέργειες τους. Για παράδειγμα, μέχρι το Σεπτέμβρη του 2022, υπήρξαν τέσσερις υπερπτήσεις, 110 παραβιάσεις και 12 παραβάσεις από την Τουρκική κυβέρνηση. Να σημειώσουμε απλά πως φέτος θα πραγματοποιηθούν Γενικές εκλογές στην Τουρκία.

Αυτές οι συνθήκες που δημιουργούνται είναι επικίνδυνες για τους λαούς της περιοχής, καθώς δημιουργούνται προϋποθέσεις για ενδεχόμενο ξέσπασμα πολεμικής σύρραξης, που δεν μπορούμε να κρίνουμε μέχρι που μπορεί να φτάσει.

Οι οξυμένες συνθήκες ανάμεσα στις δύο χώρες υποχωρούν όταν υπάρξουν αναγκαίοι λόγοι.
Οι πρόσφατοι σεισμοί στη Τουρκία ανάγκασαν και τις δύο κυβερνήσεις να αλλάξουν ρητορική και να δώσουν χέρι βοηθείας στους πληγέντες. Το ίδιο συνέβη το 1999 μετά τους μεγάλους σεισμούς στην Τουρκία που ακολουθήθηκε η «διπλωματία του σεισμού» για ένα διάστημα, μέχρι να οξυνθούν και πάλι οι σχέσεις τους.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες το Κυπριακό πρόβλημα δεν μένει ανεπηρέαστο. Οι οξυμένες συνθήκες δεν χτίζουν πρόσφορο έδαφος για συνομιλίες. Το Κυπριακό πρόβλημα αποτελεί κομμάτι των «παιχνιδιών» που στήνονται. Η τουρκική αδιαλλαξία και οι προκλητικές θέσεις της Τουρκίας σε σχέση με την επιδιωκόμενη λύση δύο κρατών στο Κυπριακό, οι προκλητικές ενέργειες σε σχέση με την ΑΟΖ, το άνοιγμα της πόλης των Βαρωσίων, δεν είναι ξεκομμένα από τις ειδικές ισορροπίες που δημιουργούνται από αυτές τις συνθήκες. Την ώρα που η Τουρκική κυβέρνηση παραβιάζει τον ελληνικό εναέριο χώρο, η ελληνοκυπριακή αστική τάξη καλλιεργεί στον Ελληνοκύπριο πως δεν τίθεται θέμα λύσης του Κυπριακού με αυτή την Τουρκία, κρύβοντας τις δικές της ευθύνες και την αρνητική της στάση κάτω απ' το χαλί, ρίχνοντας το φταίξιμο στην επιθετικότητα της Τουρκικής πλευράς χωρίς καμία προσπάθεια για εξομάλυνση των σχέσεων. Αυτό ακριβώς έκανε η κυβέρνηση Αναστασιάδη-ΔΗΣΥ μετά την κατάρρευση των συνομιλιών στο Κρανς Μοντανά. Κρύφτηκε πίσω από την Τούρκικη ρητορική και δεν έκανε καμία ουσιαστική προσπάθεια για επανέναρξη των συνομιλιών. Οπόταν οι οξυμένες συνθήκες ανάμεσα στις δύο εγγυήτριες δυνάμεις πολλαπλασιάζουν τον κίνδυνο μη λύσης του Κυπριακού.

Ο ρόλος των κομμουνιστικών κινημάτων σε Ελλάδα, Κύπρο και Τουρκία είναι η ανάπτυξη της ταξικής συνείδησης και του Διεθνισμού. Χρειάζεται περεταίρω ιδεολογική ζύμωση, ενίσχυση της συνδικαλιστική οργάνωσης στους χώρους εργασίας, ενίσχυση των διεκδικήσεων και των αγώνων της εργατικής τάξης. Τέτοιες δράσεις είναι που εμπεδώνουν στους λαούς την ταξική συνείδηση. Μόνο με αυτό το τρόπο θα αντιληφθούν οι λαοί σε Ελλάδα, Τουρκία και Κύπρο πως τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν είναι κοινά: Φτώχεια, ανισότητα, εκμετάλλευση, όπως και ο εχθρός είναι κοινός: Κεφαλαιοκράτες που πλουτίζουν εις βάρος των εργαζομένων.

•Μηνάς Δημητρίου
Μέλος Ε.Γ. ΕΔΟΝ Λάρνακας
Μέλος Γραφείου Διεθνών Σχέσεων Κ.Σ. ΕΔΟΝ

«Είμαι από τόπο που η γυναίκα έχει Παγκόσμια Ημέρα να δανείζεται, μα δεν γιορτάζει – αγωνίζεται»

Συνέντευξη από την Κ.Ο.Γ της ΠΟΓΟ, Ελένη Ευαγόρου

«Με κακοποίησε και με βίασε ο πρώην σύντροφος μου.»
«Ηλικιωμένη βρέθηκε μαχαιρωμένη - Προσήχθη ο γιός της.»
«Ένοχος ο κατηγορούμενος για συστηματικό βιασμό αλλοδαπής εργάτριας που εργοδοτούσε στα χωράφια του»

Η 8η του Μάρτη καθιερώθηκε ως Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας στη μνήμη των εργατριών στα κλωστοϋφαντουργεία και ραφτάδικα της Νέας Υόρκης, που ξεσηκώθηκαν στις 8 του Μάρτη του 1857 για να διεκδικήσουν «δεκάωρη δουλεία, φωτεινές και υγιεινές αίθουσες εργασίας, ισομισθία με τους κλωστοϋφαντουργούς και των ράφτες». Εκείνη την εποχή οι γυναίκες εργάζονταν 16 ώρες την μέρα και με μισθούς πολύ χαμηλότερους από αυτούς των κλωστοϋφαντουργών. Οι διαδηλώσεις και οι απεργίες αυτές πνίγηκαν στο αίμα.

Πιο πάνω, κάποιοι από τους τίτλους ειδήσεων των τελευταίων μηνών. Ωστόσο, κάτι που δεν θα δούμε σε τίτλους ειδήσεων είναι η ανισομισθία μεταξύ αντρών και γυναικών για παροχή ίδιας εργασίας, δεν θα διαβάσουμε ποτέ για την απόλυση μιας γυναίκας επειδή είναι έγκυος, δεν θα δημοσιευθεί ο διπλός ρόλος που έχουν να επιτελέσουν οι γυναίκες στην καθημερινότητα τους. Συναντηθήκαμε με τη νεοεκλεγείσα Κεντρική Οργανωτικό του Γυναικείου Κινήματος ΠΟΓΟ, Ελένη Ευαγόρου, με αφορμή την 8η Μαρτίου και συζητήσαμε τα σύγχρονα ζητήματα των γυναικών, τις προκλήσεις και το ρόλο του Γυναικείου Κινήματος ΠΟΓΟ.

«Ν»: Συχνά ακούμε πολλούς να αναρωτιούνται γιατί είναι σημαντική η ύπαρξη μιας ξεχωριστής οργάνωσης γυναικών. Πως θα απαντούσες σε αυτό τον προβληματισμό;

Η οργάνωση των γυναικών σε οργανώσεις που εξειδικεύονται στα ζητήματα της ισότητας και ισοτιμίας των φύλων είναι απαραίτητη. Ιδιαίτερα όταν πρόκειται για τις γυναίκες της εργατικής τάξης, δεν μπορούν παρά να βρεθούν στον οργανωμένο αγώνα για να διεκδικήσουν τα δικαιώματα τους, τα οποία καταπατούνται διπλά.

Οι γυναίκες, συνθλίβονται καθημερινά ανάμεσα στην πατριαρχία και στο εκμεταλλευτικό καπιταλιστικό σύστημα. Η κοινωνία μας συνεχίζει να είναι πατριαρχικά δομημένη, με τα έμφυλα στερεότυπα και αντιλήψεις να θέτουν συνεχώς εμπόδια στη ζωή των γυναικών. Ταυτόχρονα, ο καπιταλισμός συνεχίζει να κεφαλαιοποιεί την αντίληψη πως οι γυναίκες είναι υποδεέστερες των αντρών.

Αυτή η διατύπωση δεν είναι θεωρητική. Στις μέρες μας οι γυναίκες είναι τα πρώτα θύματα των ελαστικών μορφών εργασίας, της φιλελευθεροποίησης των ωραρίων και της δουλειάς τις Κυριακές. Βρίσκονται πρώτες αντιμέτωπες με την απόλυση στις περιόδους κρίσεων ενώ πολλές είναι εκείνες που εργάζονται σε επαγγέλματα που δεν μπορούν ούτε να καθίσουν κατά τη διάρκεια της εργασίας τους. Οι γυναίκες συνεχίζουν να επωμίζονται το βάρος της φροντίδας των παιδιών, των ηλικιωμένων και του νοικοκυριού γεγονός που εκμηδενίζει τη συμμετοχή τους στην κοινωνική και πολιτική ζωή. Εκατομμύρια γυναίκες σε όλο το κόσμο είναι θύματα έμφυλης βία. Κι ακόμη οι γυναίκες βρίσκονται αντιμέτωπες με νέες μορφές εκμετάλλευσης: κατακερματισμένα ωράρια, χάσμα αμοιβών, σεξισμός, σωματεμπορία, εκδικητική πορνογραφία.

Είναι πεποίθηση μας πως τα ζητήματα αυτά μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο μέσω της οργανωμένης πάλης. Αυτό δείχνει και η ιστορία του γυναικείου κινήματος του τόπου μας, η οποία είναι σφραγισμένη με τους αγώνες και τις θυσίες πολλών λαϊκών αγωνιστριών που εντάχθηκαν στις γραμμές του λαϊκού και εργατικού κινήματος. Οι πρώτες διεκδικήσεις του γυναικείου κινήματος αφορούσαν τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας, τη νομοθεσία για τις υπηρέτριες, την ισομισθία ανάμεσα στους δασκάλους και τις δασκάλες, τους νοσηλευτές και τις νοσηλεύτριες, την κατάργηση του θεσμού της προίκας, το δικαίωμα στη ψήφο και στέφθηκαν με επιτυχία μετά από συλλογικούς, μακροχρόνιους και σκληρούς αγώνες.

Τις δεκαετίες που ακολούθησαν οι γυναίκες της Κύπρου, με το Γυναικείο Κίνημα της ΠΟΓΟ να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο, συνέχισαν να αγωνίζονται και κατάκτησαν ανάμεσα σε άλλα τον εκσυγχρονισμό του οικογενειακού δικαίου, την προστασία της μητρότητας, την ποινικοποίηση όλων των μορφών βίας έναντι των γυναικών, τη θέσπιση νομοθεσίας για την ίση αμοιβή.

Αυτό λοιπόν είναι που προστάζει η φύση και η θέση μας, να αγωνιζόμαστε οργανωμένα και συλλογικά μέχρι την επίτευξη της πραγματικής ισότητας και ισοτιμίας των φύλων.

«Ν»: Ποιες είναι οι προκλήσεις που αντιμετωπίζει το Γυναικείο Κίνημα ΠΟΓΟ;

Η ΠΟΓΟ, η μεγαλύτερη οργάνωση γυναικών της Κύπρου, με ιστορία που ξεκινά από το 1950, έχει διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο σε όλες τις γυναικείες κατακτήσεις στον τόπο μας, έχει βρεθεί μπροστά στον αγώνα για επανένωση της πατρίδας και του λαού μας και έχει ενεργό συμμετοχή στο παγκόσμιο προοδευτικό γυναικείο κίνημα. Σήμερα στόχος είναι να διατηρήσουμε αυτόν τον καθοριστικό ρόλο που διαδραματίζει η ΠΟΓΟ, να συνεχίσουμε να καταθέτουμε εμπεριστατωμένες προτάσεις στα ζητήματα των γυναικών ενώ ταυτόχρονα θα αυξήσουμε τον αντίκτυπο που έχουμε στην κοινωνία κόντρα στις απόψεις που καλούν την κοινωνία σε απομάκρυνση από τους συλλογικούς αγώνες.

Για αυτό το λόγο ως ΠΟΓΟ εγκαινιάζουμε αυτή την περίοδο εκστρατεία σύνδεσης με τίτλο «Οι γυναίκες μπροστά! Μαζί για ισότητα και ισοτιμία στο σπίτι, στην εργασία, στη ζωή! Μαζί στον αγώνα για επανένωση και ειρήνη.» Σε αυτό το πλαίσιο στοχεύουμε το επόμενο διάστημα να έρθουμε σε επαφή με γυναίκες όλων των ηλικιών σε ολόκληρη την Κύπρο, να τις καλέσουμε σε οργανωμένο αγώνα, να συζητήσουμε μαζί τους τα προβλήματα που τις απασχολούν και μέσα από σύγχρονες και καινοτόμες δράσεις να τα αναδείξουμε.

«Ν»: Ποιο είναι το μήνυμα της 8ης Μαρτίου; Είναι επίκαιρο στη σύγχρονη εποχή;

Η 8η Μαρτίου είναι μέρα τιμής και αγώνα. Ημέρα τιμής στους αγώνες που δόθηκαν για να φτάσουμε μέχρι εδώ, για τις πρωτοπόρες αγωνίστριες που φώτισαν με το παράδειγμα τους την ιστορία του γυναικείου και εργατικού κινήματος αλλά και για τις απλές, καθημερινές γυναίκες που μέσα από τις θυσίες τους έδωσαν ώθηση στις γυναικείες διεκδικήσεις.

Ημέρα αγώνα για τις γυναίκες του σήμερα και του αύριο. Για εκείνες που επιστρέφοντας εξουθενωμένες από τη δουλειά πρέπει να ανταποκριθούν σε μια δεύτερη βάρδια στο σπίτι: μαγείρεμα, σιδέρωμα, φροντίδα των παιδιών και του νοικοκυριού. Για τις νέες μητέρες που τρέμουν για τη στιγμή που θα πρέπει να επιστρέψουν στην εργασία τους καθώς το κράτος αδυνατεί - ή δε θέλει- να στηρίξει τη γονεϊκότητα. Για τις μονογονιούς, τις άνεργες, τις συνταξιούχες που δύσκολα βγάζουν τον μήνα. Για τις μετανάστριες και τις προσφύγισσες που αντιμετωπίζουν τη φτώχεια, τον ρατσισμό, τη βία. Για τα θύματα έμφυλης βίας που βρίσκονται εγκλωβισμένα ανάμεσα στους κακοποιητές τους και στην ανυπαρξία των κρατικών δομών. Για τις γυναίκες που κρίνονται από το ύψος της φούστας τους και το βάθος του ντεκολντέ τους. Για όσες ζουν στη σκιά του συντηρητισμού καθώς δεν μπορούν να εκφράσουν τη σεξουαλική τους προτίμηση. Για τα κορίτσια που δεν μπορούν ακόμη να ονειρευτούν πως μπορούν να γίνουν αστροναύτισσες ή να διοικήσουν ένα μεγάλο οργανισμό. Για αυτές που δύσκολα βλέπουν τον εαυτό τους να αναλαμβάνει θέση πολιτικής ευθύνης, όχι γιατί δεν θέλουν ή δεν είναι ικανές αλλά γιατί θα πρέπει να αποδεικνύουν καθημερινά πως «σκέφτονται, έστω κι αν είναι γυναίκες».

«Ν»: Ποιο μήνυμα θέλετε να στείλετε στη νέα κυβέρνηση σε ότι αφορά τα αιτήματα των γυναικών;

Ως ΠΟΓΟ θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε τα δικαιώματα των γυναικών με όλους τους τρόπους. Μέσω δράσεων και κινητοποιήσεων, μέσω διαλόγου με την κοινωνία και τους αρμόδιους φορείς, μέσω κατάθεσης προτάσεων στη Βουλή. Η νέα κυβέρνηση καλείται άμεσα να δείξει τις προθέσεις. Θα ανασύρει από τα συρτάρια τις νομοθεσίες που ψηφίστηκαν αλλά δεν έχουν τεθεί ποτέ σε εφαρμογή, όπως η νομοθεσία ενάντια σε κάθε μορφή σεξισμού; Θα προχωρήσει στην ενίσχυση των κρατικών δομών στήριξης των γυναικών; Θα ανταποκριθεί στο αίτημα της κοινωνίας για πλήρη και ουσιαστική εφαρμογή της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης που προνοεί την ολιστική αντιμετώπιση της έμφυλης βίας; Θα ανταποκριθεί στις ανάγκες των θυμάτων της έμφυλης βίας; Θα προστατεύσει τις νέες μητέρες και τις εγκύους από την εργοδοτική αυθαιρεσία;

Όλα αυτά και πολλά άλλα πρόκειται να παρακολουθούμε στενά το επόμενο διάστημα και για αυτά θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε με όλα τα μέσα.

•Γραφείο Ισότητας και Ισοτιμίας Κ.Σ. ΕΔΟΝ

Οι νόμοι της φύσης και οι νόμοι του κέρδους

Η πολιτική οικονομία των φυσικών καταστροφών

Τα φυσικά φαινόμενα και οι καταστροφές αποτελούν εδώ και χιλιάδες χρόνια αντικείμενο ανησυχίας και ενασχόλησης για την ανθρωπότητα.

Από τους πρώτους μας προγόνους που χόρευαν στον «θεό της βροχής» γύρω από τη φωτιά για να τερματιστεί η λειψυδρία, μέχρι τους δρυίδες που υπόσχονταν να σταματήσουν οι καταστροφές ή στις μέρες μας... τις αγρυπνίες σε ναούς για να σβήσουν οι πυρκαγιές, παρατηρείται μια διαχρονική αδυναμία να ερμηνεύσουμε τα φυσικά φαινόμενα και να αναγνώσουμε ορθολογικότερα τις γενεσιουργές τους αιτίες.

Η φύση καταστρέφει από μόνη της;

Η αλήθεια είναι ότι δεν φταίει «το κακό το ριζικό μας» ούτε «ο θεός που μας μισεί», όπως αναφωνούσαν οι «Μοιραίοι» του Βάρναλη, αφού τα καιρικά φαινόμενα αποτελούν νομοτέλεια της λειτουργίας της ίδιας της φύσης και όχι «εκδίκηση» κάποιας θείας δύναμης.

Στις μέρες μας όμως, πέρα από το κομμάτι που αναλογεί στη φύση, τις δυναμικές και τους νόμους που τη διέπουν, εν πολλοίς έρχονται ως αποτέλεσμα της ζημιογόνας ανθρώπινης παρέμβασης στο οικοσύστημα. Κάτι για το οποίο, οι Μαρξ και Ένγκελς, μας προειδοποίησαν μάταια πριν δεκαετίες.

Στη «Διαλεκτική της Φύσης», 150 χρόνια πριν, ο Ένγκελς μας υπενθύμιζε ότι η ανθρωπότητα, ζώντας σε μια διαλεκτική αλληλοσύνδεση με το φυσικό περιβάλλον, δεν μένει ανεπηρέαστη από τις αλλαγές που συντελούνται σε αυτό:

«Ας μην ικανοποιούμαστε ωστόσο και πολύ με τις νίκες μας πάνω στην φύση. Για κάθε τέτοια νίκη, η φύση μας εκδικείται. Κάθε μία από αυτές έχει σε πρώτη φάση πραγματικά τα αποτελέσματα που περιμέναμε, αλλά στην δεύτερη και τρίτη φάση έχει πολύ διαφορετικές και απρόβλεπτες συνέπειες οι οποίες πολύ συχνά ακυρώνουν τις πρώτες».

Ο καπιταλισμός, δομημένος στην άναρχη οικονομική ανάπτυξη και με πρωταρχική επιδίωξη τη συσσώρευση κεφαλαίου, καταστρέφει ανεπανόρθωτα το φυσικό περιβάλλον. Ως αποτέλεσμα, έχει εξαπολύσει μια δυναμική η οποία όχι μόνο επιδεινώνει τα φαινόμενα των φυσικών καταστροφών, αλλά δημιουργεί περιβαλλοντικούς κινδύνους με νέα ορμή και ένταση.

Η πολιτική οικονομία των καταστροφών

Από τη μία λοιπόν, έχουμε τις φυσικές καταστροφές οι οποίες είτε συμβαίνουν νομοτελειακά, είτε επιβραδύνονται λόγω της ανθρώπινης παρέμβασης στο περιβάλλον. Από την άλλη, μπαίνει στην εξίσωση η εγκληματική απραξία των κυβερνήσεων, όσον αφορά την προστασία της ανθρωπότητας από τις καταστροφικές συνέπειες των φυσικών φαινομένων.

Η Τουρκία και η Συρία πρόσφατα κτυπήθηκαν από ένα φονικό κύμα σεισμών και μετασεισμών, που είχε ως αποτέλεσμα χιλιάδες νεκρούς. Πέραν του τραγικού απολογισμού σε ανθρώπινες ζωές, τρομακτική εντύπωση έκανε ο τρόπος με τον οποίο χιλιάδες κτίρια κατέρρεαν και γίνονταν σκόνη.

Οι σεισμοί βέβαια δεν μπορούν να προβλεφθούν με ακρίβεια. Το ερώτημα όμως είναι, τι κάνει το κράτος προκειμένου οι υποδομές της χώρας να είναι όσο το δυνατόν καλύτερα προετοιμασμένες για να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά μια επερχόμενη φυσική καταστροφή.

Όπως υπενθυμίζουν εδώ και αρκετές μέρες γεωλόγοι και σεισμολόγοι, η Νοτιοανατολική Μεσόγειος χαρακτηρίζεται από έντονη σεισμική δραστηριότητα. Καθημερινά σημειώνονται δεκάδες σεισμικές δονήσεις μικρού και μεσαίου μεγέθους και ο κίνδυνος για μεγάλου μεγέθους δονήσεις παραμένει πάντα ορατός.

Οπόταν, επανερχόμαστε στο προηγούμενο ερώτημα: Με αυτά τα δεδομένα και παρούσα την επιστημονική γνώση, οι κυβερνήσεις των χωρών της περιοχής, πως προετοιμάστηκαν γι' αυτόν τον υπαρκτό κίνδυνο;

> «Ας μην ικανοποιούμαστε ωστόσο και πολύ με τις νίκες μας πάνω στην φύση. Για κάθε τέτοια νίκη, η φύση μας εκδικείται». – Φ. Ένγκελς

Η Τουρκία είναι μια χώρα που συγκαταλέγεται στους G20, με ισχυρή στρατιωτική δύναμη και η οποία την προηγούμενη χρονιά κατέγραψε έσοδα δισεκατομμυρίων από τις εξαγωγές των προϊόντων της.

Το φαινομενικό «θαύμα» της οικονομικής ανάπτυξης ωστόσο, δεν αντικατοπτρίζεται στις χαώδεις κοινωνικές ανισότητες στο εσωτερικό της.

Τα πλείστα κατοικήσιμα κτήρια που κατέρρευσαν βρίσκονταν κατά κανόνα σε φτωχογειτονιές και εργατικές συνοικίες, ενώ ήταν πυκνοκατοικημένα λόγω του δυσβάσταχτου κόστους ζωής σε πιο ανεπτυγμένες περιοχές. Διαπιστώθηκαν πρόχειρες κατασκευές, με εξαιρετικά κακής ποιότητας υλικά και χωρίς την ελάχιστη πρόνοια αντισεισμικής υποδομής. Επιπλέον, στη χώρα ενώ υπάρχει όριο δόμησης, καταπατείται συχνά από τις εποπτικές αρχές που κάνουν τα στραβά μάτια για να ικανοποιήσουν εργολάβους και ιδιοκτήτες. Πολυώροφες πολυκατοικίες κτίζονται με διαδικασίες fast track, την ώρα που οι έλεγχοι στατικότητας και αντοχής ελαστικοποιούνται κατά το δοκούν. Παράλληλα, όσοι επέζησαν από την καταστροφή, θα κληθούν να αντιμετωπίσουν το ανυπολόγιστο κόστος επιβίωσης και ανοικοδόμησης της ζωής τους, σε μια χώρα με μηδαμινή ευαισθησία για τα χαμηλά κοινωνικά στρώματα.

Ο λαός δεν σώζεται. Σώζει

Σε όποια περιοχή του πλανήτη κι αν κοιτάξουμε, πίσω από κάθε φυσική καταστροφή, κρύβεται ένα σύστημα που αντιπαλεύει τις λαϊκές ανάγκες, γιατί ακριβώς υπερασπίζεται τα κέρδη του κεφαλαίου. Και το κάνει αυτό, γιατί η προστασία της κοινωνίας και η πρόληψη έναντι τέτοιων φαινομένων, κοστίζει.

Η ευθύνη επομένως, πέφτει και πάλι στους ώμους του λαού. Είναι καθήκον της πλατιάς μάζας της κοινωνίας να απαιτήσει αποφασιστικά, μέτρα προστασίας και ικανοποίησης των βασικών, έστω, αναγκών της. Να διεκδικήσει επαρκή χρηματοδότηση των κρατικών υποδομών, ουσιαστικό εποπτικό έλεγχο δόμησης και συντήρησης των δημόσιων κτηρίων και των κατοικιών, αποτελεσματική υποστήριξη των υπηρεσιών πρόληψης και αντιμετώπισης των φυσικών φαινομένων και εξασφάλιση της ασφάλειας και της υγείας της.

Χωρίς μαζικοποίηση των λαϊκών διεκδικήσεων, ένα σύστημα που ιεραρχεί τις κοινωνικές ανάγκες και τον σεβασμό του φυσικού πλούτου χαμηλά στις προτεραιότητες του, απλά θα συνεχίσει απρόσκοπτα να αγνοεί τον ανθρώπινο και τον περιβαλλοντικό παράγοντα. Και σε κάθε επόμενη φυσική καταστροφή, ο λαός θα κληθεί να πληρώσει ξανά τον λογαριασμό αφού θα είναι όμηρος στα χέρια της κυβερνητικής απραξίας.

•Στυλιανός Ιωάννου
Μέλος Συντακτικής Επιτροπής «Ν»

Στο σανίδι

Indian Summer

Το βραβευμένο έργο Indian Summer της Lucy Maurice ανεβαίνει από το θέατρο 'Versus' σε σκηνοθεσία Μαρίνου Ανωγυριάτη. Η ιστορία εκτυλίσσετε σε ένα μπαρ ενός σιδηροδρομικού σταθμού ένα κανονικό και ίδιο - σαν όλα τα άλλα - βράδυ Κυριακής... ή και όχι. Δύο κορίτσια, δώδεκα μυστικά... Κόσμος πάει και έρχεται, ο καθένας μοιράζεται μια στιγμή, μια ελπίδα ή ένα φόβο μαζί με μια κούπα ζεστού καφέ. Κάπου εκεί μέσα στη συνήθεια – με ή χωρίς εισαγωγικά - της ζωής τους η Λώρα και η Στέφη θα συνειδητοποιήσουν ότι δεν είναι μόνο η μηχανή του cappuccino που έχει σπάσει...

Πότε: 3, 8, 10, 12, 15, 17, 22, 24, 29 και 31 Μαρτίου 2023
Που: Θέατρο Ένα, Λεμεσός (Β' Δημοτική Αγορά)
Πληροφορίες: 99 395970

Ο γύρος του κόσμου σε 80 ημέρες

Ο γύρος του κόσμου σε 80 ημέρες του Ιούλιου Βερν, σε σκηνοθεσία Μάριου Κακουλλή δίνει τις πέντε τελευταίες της παραστάσεις στη πρωτεύουσα και σε παροτρύνουμε - αν δεν το έχεις δει - να πας! Το μυθιστόρημα παρουσιάζεται σε θεατρική διασκευή της Άνδρης Θεοδότου και σκηνοθεσία του Μάριου Κακουλλή. Μια ομάδα ταλαντούχων συνεργατών ζωντανεύει την περιπέτεια του Φιλέα Φογκ, ως ένα ταξίδι γνωριμίας με την πολυπολιτισμικότητα, τη διαφορετικότητα και την ομορφιά του κόσμου.

Πότε: 5 (υπέρτιτλοι στα ελληνικά) , 12 και 19 Μαρτίου
Που: Θέατρο ΘΟΚ, Λευκωσία
Πληροφορίες: 77772717, www.thoc.org.cy

Τερατάκι της Ιωάννας

Το Τερατάκι της Ιωάννας, το παιδικό μιούζικαλ ταξιδεύει στη πρωτεύουσα και έρχεται να μας δώσει απαντήσεις σε πολύ σημαντικές ερωτήσεις. Τι γίνεται όταν σβήνουν τα φώτα; Τι κρύβεται κάτω από το κρεβάτι μας; Τι κρύβεται μέσα στη ντουλάπα μας; Η ιστορία καταπιάνεται με τους φόβους των παιδιών και το πως μπορούμε να τους αποδεχτούμε και να τους ξεπεράσουμε. Το τερατάκι κρύβεται στο ντουλάπι της Ιωάννας, αλλά κανείς δεν την πιστεύει εκτός από τη γιαγιά της που τη βοηθάει να συμφιλιωθεί μαζί του. Τι γίνεται όμως όταν το τερατάκι πρέπει να φύγει; Μια απολαυστική και γλυκιά παράσταση με όμορφες ερμηνείες, μουσική και χορό.

Πότε: 19, 25, 26 Μαρτίου 2023
Που: Αίθουσα Μελίνα Μερκούρη, Λευκωσία
Πληροφορίες: 96 767041

Πασατέμπο, η ζωή μιας κομπάρσας

Η νέα παραγωγή της «Σόλο για τρεις» έρχεται να μας τραβήξει και πάλι το ενδιαφέρον. Ο χαρισματικός ηθοποιός Χάρης Αττώνης παρουσιάζει τη ζωή της Σεραφίνας Πασατέμπο σε σκηνοθεσία του μοναδικού Κώστα Σιλβέστρου. Το νέο έργο του Κώστα Μαννούρη μας συστήνει τη Σεραφίνα, η οποία υπήρξε μια ζωή κομπάρσα σε θεατρικές παραστάσεις. Έβλεπε, τον εαυτό της μια ζωή σαν την πατάτα στο ψητό «για να γεμίσει το ταψί» το ταψί της κάθε παράστασης. Τώρα πια, στα 83 της χρόνια, μέσα από τις ατραπούς μιας σπασμένης αφήγησης, θέλει να ομολογήσει πόσο ευγνώμων είναι για τη ζωή που έζησε και για το ότι αξιώθηκε να πορευτεί στους δρόμους και στη μνήμη με ιερά βακτηρία το φύλο που επέλεξε.

Το παιγνίδι της μεταμόρφωσης σε αυτή τη παράσταση συναντά τη μεταμόρφωση ως επιλογή, λόγω της δυσφορίας που νιώθεις στο ίδιο σου το σώμα, το ίδιο σου το περιβάλλον, τη δεδομένη σου πραγματικότητα. Η Σεραφίνα Πασατέμπο δεν προσαρμόζεται προς μια κανονικότητα, μα γίνεται αποδεκτή για τη δική της αξία και μοναδικότητα. Παράλληλα, σκιαγραφεί τις παρασκηνιακές ζωές της ελληνικής επαρχίας μα και της Αθήνας, καταγράφοντας έτσι μια ολόκληρη περίοδο της Ελλάδας που άφησε εποχή.

Πότε: 8, 9, 14, 15, 16 Μαρτίου 2023
Που: Θέατρο Χώρα, Κοραή 1 (Πλατεία Αρχιεπισκοπής), Λευκωσία
Πληροφορίες: 99 544934

Αίας του Σοφοκλή

Μια αλλιώτικη και πρωτότυπη παράσταση για την ιστορία του προδομένου Αίαντα από τους Αχαιούς συμπολεμιστές του. Ο Αίαντας, ο μεγαλύτερος πολεμιστής στο στρατόπεδο των Ελλήνων, δικαιούται τα όπλα του Αχιλλέα μετά το θάνατο του. Όταν αυτά με δολοπλοκία καταλήγουν στον Οδυσσέα, αποφασίζει να εκδικηθεί. Γίνεται όμως έρμαιο της θεάς Αθηνάς και περίγελος του στρατεύματος των Αργείων. Ατιμασμένος και απεγνωσμένος, αυτοκτονεί. Ο Μιχάλης Σαράντης ερμηνεύει συγκλονιστικά και τους εννιά ρόλους της τραγωδίας συνομιλώντας με το ζωγραφικό σύμπαν του Απόστολου Χαντζαρά. Το έργο είναι σε σκηνοθεσία του Γιώργο Νανούρη και με μετάφραση του Νίκου Α. Παναγιωτόπουλου.

Που και Πότε: Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου 27 Μαρτίου 2023 | Παττίχειο Δημοτικό Θέατρο Λεμεσού, 28 Μαρτίου 2023

Βάλε μουσική

Αφιέρωμα στη Σωτηρία Μπέλλου, Η γυναίκα στο τραγούδι και στον αγώνα

Η ΕΔΟΝ και η Προοδευτική Κίνηση Φοιτητών διοργανώνουν συναυλία - αφιέρωμα στη μεγάλη ερμηνεύτρια του λαϊκού και ρεμπέτικου τραγουδιού, στη γυναίκα που πρωταγωνίστησε τόσο στο τραγούδι, όσο και στον αγώνα. Τα τραγούδια της και η αγωνιστική στάση ζωής της αποτελούν μέχρι σήμερα φωτεινή παρακαταθήκη. Τραγουδούν οι: Δημήτρης Φανής, Κατερίνα Παράσχου και Φρειδερίκη Τομπάζου. Η καλλιτεχνική επιμέλεια είναι του Δημήτρη Φανή και οι ενορχηστρώσεις του Νεοκλή Νεοφυτίδη.
Πότε: 10 Μαρτίου 2023
Που: Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας
Πληροφορίες: 22 766459

Μπλε και Ευρυδίκη

Για μια μοναδική εμφάνιση έρχονται στην Κύπρο οι αγαπημένοι Μπλε και η Ευρυδίκη, με τις επιτυχημένες εμφανίσεις τους στην Ελλάδα να συνεχίζονται. Οι δύο πιο ξεχωριστές ποπ-ροκ φωνές της ελληνικής σκηνής ετοιμάζονται να βάλουν φωτιά στη σκηνή . Η Ευρυδίκη και οι Μπλε σε μία ιδιαίτερη μουσική συνάντηση, μας παρουσιάζουν τα αγαπημένα τους τραγούδια και μια σειρά από ντουέτα "έκπληξη", ελληνικά και ξένα, χωρίς να λείπουν φυσικά οι μεγάλες τους επιτυχίες.

Πότε: 21 Μαρτίου 2023
Που: Μουσική Σκηνή RED, Λευκωσία
Πληροφορίες: 99 059257

Μια γυναίκα-σύμβολο: Μελίνα Μερκούρη

«Κάνε ό,τι θες αρκεί να είναι πολύ», έλεγε χαρακτηριστικά η Μελίνα Μερκούρη. Γεννηθείσα στην Αθήνα στις 18 Οκτωβρίου 1920, από οικογένεια πολιτικών, η Μελίνα Μερκούρη ταύτισε το όνομά της με τον πολιτισμό και με την ελπίδα. Η Ηθοποιός, η πολιτικός, η υπέρμαχος της Δημοκρατίας, η αγωνίστρια στον αντιδικτατορικό αγώνα με τον δικό της τρόπο, αποτελούν μόνο μερικά από τα χαρακτηριστικά που δύναται κανείς να αποδώσει στη Μελίνα, στη «Μελίνα των Ελλήνων».

Το θέατρο υπήρξε παιδιόθεν το πάθος της και η μεγάλη της αγάπη. Είχε ειπωθεί χαρακτηριστικά πως έκανε πρόβες ώρες πολλές σε μικρή ηλικία μπροστά τον καθρέφτη της. Το 1944, αποφοιτά από τη Δραματική Σχολή, οπότε και εντάσσεται στο δυναμικό του Εθνικού Θεάτρου, κάτι που αποτέλεσε εφαλτήριο για την ίδια, ώστε να συνεχίσει δυναμικά τη θεατρική της πορεία, στη διάρκεια της οποίας διένυσε πολλά χιλιόμετρα στο σανίδι. Πρωταγωνίστησε παράλληλα στην ελληνική αλλά και γαλλική θεατρική σκηνή, ούσα η μούσα ενός μεγάλου θεατρικού συγγραφέως, του Μαρσέλ Ασάρ. Εκεί, ανοίγει ουσιαστικά πλέον τους ορίζοντές της, ενώ σε κάποια στιγμή περιόδευσε και στις ΗΠΑ. Σε ό,τι αφορά στον κινηματογράφο, η «γυναίκα-φλόγα» όπως έσπευσαν να την αποκαλέσουν, άφησε το δικό της στίγμα. Με έργο του Ιάκωβου Καμπανέλλη, που γράφτηκε ειδικά γι'αυτήν, με το όνομα «Στέλλα με τα κόκκινα γάντια», καθιερώνεται κινηματογραφικά. Η ταινία «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται», γυρισμένη το 1956 και βασισμένη στο μυθιστόρημα του Καζαντζάκη, αποτελεί απότοκο της συνεργασίας της Μελίνας με τον μεγάλο της έρωτα, Ζιλ Ντασσέν, με τον οποίο γνωρίστηκαν στο Φεστιβάλ των Καννών. Το ζευγάρι έτσι, την περίοδο 1958-1960, γύρισε την ταινία «Ποτέ την Κυριακή». Πρόκειται για την ταινία που έκανε διάσημη τη Μελίνα σε όλο τον κόσμο χαρίζοντάς της και το βραβείο Α' γυναικείου ρόλου στο Φεστιβάλ των Καννών. Η ίδια ταινία προτείνεται για 5 Όσκαρ. Αυτό, ήταν μόνο η αρχή, αφού η διεθνής αναγνώριση ήταν πιο έντονη από ποτέ άλλοτε και η καθιέρωση στο ελληνικό θέατρο και κινηματογράφο ήταν πλέον γεγονός. Το 1967, αναχωρεί με προορισμό το Broadway της Νέας Υόρκης, με σκοπό να πρωταγωνιστήσει στο έργο του συζύγου της, Ζιλ Ντασσέν, με το όνομα «Ίλια Ντάρλινγκ».

> **«Γεννήθηκα Ελληνίδα και θα πεθάνω Ελληνίδα. Ο Παττακός γεννήθηκε φασίστας και θα πεθάνει φασίστας»**

Τότε ήταν που δέχτηκε ένα τηλεφώνημα από τον Μάνο Χατζιδάκη, με το οποίο ενημερώθηκε για το στρατιωτικό πραξικόπημα που έλαβε χώρα στην Ελλάδα. Ακολουθούν αμέσως οι εξής της δηλώσεις στα ΜΜΕ: «Σας παρακαλώ μην πάτε στη χώρα μου». Τα λόγια της αυτά, θα αποτελέσουν την αιτία της στέρησης της ελληνικής της ιθαγένειας μέσω του Παττακού. Παρόλα αυτά, η ίδια μετά το συγκεκριμένο γεγονός, θα απαντήσει: «Γεννήθηκα Ελληνίδα και θα πεθάνω Ελληνίδα. Ο Παττακός γεννήθηκε φασίστας και θα πεθάνει φασίστας». Θα σταθεί απέναντι στο δικτατορικό καθεστώς, θα αποτελέσει ένα ανάχωμα ενάντια στη Χούντα. Με την επιμονή και το πείσμα της θα παλέψει με τον δικό της τρόπο ενάντια στο κατεστημένο μέσω συνεντεύξεων, συναυλιών, ηχογραφήσεων, απεργιών πείνας, πολιτικών εκδηλώσεων και λοιπών άλλων. Όπως ήταν άλλωστε αναμενόμενο, η Χούντα αντέδρασε προβαίνοντας σε κάποιες από τις συνήθεις γι' αυτήν τακτικές. Απαγόρευσε στην Ελλάδα τα τραγούδια της και δέσμευσε την περιουσία της.

Αμέσως μετά την πτώση της Δικτατορίας, η Μελίνα δεν έχασε καιρό. Ήρθε πίσω στη γενέτειρά της, συνεχίζοντας την πολιτική της δράση με το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα (ΠΑΣΟΚ), του οποίου και αποτέλεσε ένα από τα ιδρυτικά μέλη. Αξίζει να πούμε όμως ότι παρέμεινε εγκλωβισμένη στην αστική αντίληψη, στη σοσιαλδημοκρατική θεώρηση των πραγμάτων.

Υπήρξε υπουργός Πολιτισμού κατά τη διάρκεια όλων των κυβερνήσεων Παπανδρέου. Από τη θέση της αυτή, μέσα στα πλαίσια που το σύστημα της επέτρεπε, αφού δεν στράφηκε ποτέ εναντίων του, θα καταφέρει να καλλιεργήσει κουλτούρα, θα διαμορφώσει όραμα, θα επαναπροσδιορίσει την αξία του πολιτισμού, θα επισημάνει τη βαρύνουσα του σημασία και θα εργαστεί σκληρά προκειμένου να θέσει εκ νέου τις πολιτισμικές βάσεις της Ελλάδας.

Διακηρύττοντας πως «η βαριά βιομηχανία της χώρας είναι ο πολιτισμός», ξεκίνησε τις διαδικασίες επιστροφής των γλυπτών του Παρθενώνα στην Ελλάδα, τα οποία μέχρι εκείνη τη στιγμή βρίσκονταν στο Βρετανικό Μουσείο. Έθεσε επί τάπητος το ζήτημα αυτό επισήμως για πρώτη φορά στη Διεθνή Διάσκεψη Υπουργών Πολιτισμού της UNESCO το 1982, ως Υπουργός Πολιτισμού και αγωνίστηκε δια βίου για να το καταφέρει. «Πρέπει να καταλάβετε τι σημαίνουν τα Μάρμαρα του Παρθενώνα για μας», έλεγε. «Είναι το καμάρι μας. Είναι οι θυσίες μας. Είναι το υπέρτατο σύμβολο ευγένειας. Είναι φόρος τιμής στη δημοκρατική φιλοσοφία. Είναι η φιλοδοξία και το όνομά μας. Είναι η ουσία της ελληνικότητάς μας. Αν με ρωτήσετε εάν θα ζω όταν τα Μάρμαρα του Παρθενώνα επιστρέψουν στην Ελλάδα, σας λέω πως ναι, θα ζω. Αλλά κι αν ακόμη δεν ζω πια, θα ξαναγεννηθώ». Η αναστήλωση των μνημείων της Ακρόπολης ήταν στο κέντρο της πολιτισμικής της πολιτικής, αφού πίστευε ότι τα μνημεία αυτά «αποτελούν πηγή κύρους για τη χώρα».

Η Μελίνα, υποστήριζε ότι η ανάπτυξη μιας κοινότητας συνυφαίνεται στενά με την πολιτισμική διάστασή της, ότι ο πολιτισμός αποτελεί την πεμπτουσία της ευημερίας της εκάστοτε χώρας, εξισώνοντας πολλές φορές τον πολιτισμό με την οικονομία και την τεχνολογία. Σε αυτήν ακριβώς την αντίληψή της, βρίσκει έρεισμα ο θεσμός των Πολιτιστικών Πρωτευουσών, που υλοποιήθηκε το 1985, με πρώτη Πολιτιστική Πρωτεύουσα την Αθήνα. Ο θεσμός αυτός, συνιστά αναντίρρητα τον κορυφαίο πολιτιστικό θεσμό της ΕΕ.

Αποτελεί κοινό τόπο, ότι η Μελίνα Μερκούρη, πάρα τις αντιθέσεις της, ήταν μια γυναίκα που ανέδειξε την Ελλάδα συμβάλλοντας τα μέγιστα στην εξαγωγή του ελληνικού πολιτισμού. Για τον λόγο αυτό, επάξια θεωρείται μια από τις πλέον σημαντικές γυναίκες που δραστηριοποιήθηκαν στον πολιτισμικό στίβο. Η επιστροφή των Μαρμάρων του Παρθενώνα αλλά και η καθιέρωση του Θεσμού της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας αποτελούν ένα μόνο κομμάτι της πλούσιας παρακαταθήκης της Μελίνας. Αγαπήθηκε από τον ελληνικό λαό όσο λίγοι και κατόρθωσε να διοχετεύσει πολιτισμική κουλτούρα στην καθημερινότητα του Έλληνα. Όλοι την γνώριζαν με το μικρό της. Ήταν μια γυναίκα-σύμβολο, ήταν η Μελίνα.

•Δέσποινα Οδυσσέως,
Μέλος ΕΔΟΝ Αθήνας

Με αφορμή την επέτειο των 1 + 8χρόνων από την έναρξη του πολέμου στην Ουκρανία:

Ο κόσμος, καζάνι που βράζει

Στις 23 Φεβρουαρίου 2022, ο Ρώσος Πρόεδρος Βλαντίμιρ Πούτιν σε διάγγελμά του, ανακοινώνει ότι η Ρωσική Ομοσπονδία αναγνωρίζει επίσημα το Ντονέτσκ και το Λουγκάνσκ, τις δύο αποσχισθείσες από την Ουκρανία περιοχές. Μερικές ώρες αργότερα, τα ρωσικά στρατεύματα εισβάλλουν στην Ουκρανία, με το πρόσχημα της «προστασίας» των δύο περιοχών από το «Ουκρανικό καθεστώς που καταπατά τα δικαιώματά των ρωσόφωνων πολιτών». Η εισβολή επεκτάθηκε σύντομα και στην υπόλοιπη επικράτεια της χώρας, ενώ οι ένοπλες συγκρούσεις συνεχίζονται μέχρι και σήμερα. Από τη μία πλευρά των συγκρουόμενων, ο Ρωσικός στρατός, που ανηλεώς εξακολουθεί εδώ και 12 μήνες να βομβαρδίζει και να ισοπεδώνει περιοχές της Ουκρανίας, και από την άλλη πλευρά τα ουκρανικά στρατιωτικά τάγματα που αντιμάχονται, με τις ενισχύσεις της Δύσης (Ε.Ε. – ΗΠΑ – ΝΑΤΟ) τόσο σε έμψυχο, όσο και σε πολεμικό υλικό.

Η θέση της ΕΔΟΝ, γνωστή και χιλιοειπωμένη: Από την πρώτη στιγμή της εισβολής, καταδικάσαμε με τον πιο έντονο τρόπο τη Ρωσική εισβολή, ενώνοντας τη φωνή μας με το Παγκόσμιο Αντιιμπεριαλιστικό Κίνημα, και απευθύνοντας κάλεσμα για άμεση κατάπαυση του πυρός και επιστροφή στο δρόμο της διπλωματίας και του διαλόγου. Παράλληλα όμως, τονίσαμε και εξακολουθούμε να καταδεικνύουμε ότι ο πόλεμος και οι ιμπεριαλιστικοί σχεδιασμοί στα ουκρανικά εδάφη, δεν ξεκίνησαν το 2022, αλλά 8 χρόνια πριν.

Οι επαναλαμβανόμενες παρεμβάσεις γύρω από την Ουκρανία τα τελευταία χρόνια, οδήγησαν στο πραξικόπημα που προωθήθηκε από τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ και πραγματοποιήθηκε από φασιστικές ομάδες το 2014. Η Ουκρανία έκτοτε χρησιμοποιείται ως πολύτιμο εργαλείο της επιθετικής στρατηγικής του ιμπεριαλισμού, στις μεθοδεύσεις του για γεωγραφική επέκταση και περικύκλωση της Ρωσίας.

Οι δυνάμεις που βρίσκονται στην κορυφή της ιμπεριαλιστικής πυραμίδας, δηλαδή οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και η Ε.Ε., αποτέλεσαν καθοριστικούς παράγοντες στην ραγδαία κλιμάκωση της στρατιωτικοποίησης της περιοχής. Πέραν από την επιδίωξη του ΝΑΤΟ για εγκατάσταση βάσεων στην Ουκρανία, καθοριστικό ρόλο στην εξήγηση της μεθοδευμένα τεταμένης κατάστασης, παίζει και το φυσικό αέριο.

Χωρίς ίχνος πρόθεσης για αθώωση της Ρωσίας για την απαράδεκτη εισβολή της στην Ουκρανία, μπορούμε με πλήρη αντίληψη των γεγονότων να συμπεράνουμε ότι οι ιμπεριαλιστικοί σχεδιασμοί για τη χώρα, δεν ξεκίνησαν τον Φεβρουάριο του 2022. Ο Φεβρουάριος του 2022 απλώς σήμανε την αλλαγή της «φάσης» που βρισκόταν η σύγκρουση μεταξύ Ρωσίας και ΝΑΤΟ.

Το πιο πάνω συμπέρασμα, επιβεβαιώνεται όχι μόνο από εμάς, τις αναλύσεις και τις ανακοινώσεις μας. Επιβεβαιώνεται επίσης και από τα λεγόμενα και τα πεπραγμένα των ίδιων των ΝΑΤΟϊκών και των συμμάχων τους. Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα, αναφέρουμε τις πρόσφατες δηλώσεις του ίδιου του Γενικού Γραμματέα του ΝΑΤΟ: “Ο πόλεμος δεν ξεκίνησε τον Φεβρουάριο. Ο πόλεμος ξεκίνησε το 2014. Και από το 2014, οι σύμμαχοι του ΝΑΤΟ παρείχαν υποστήριξη στην Ουκρανία, με εκπαίδευση και με εξοπλισμό, έτσι ώστε οι ουκρανικές Ένοπλες Δυνάμεις να είναι πολύ ισχυρότερες το 2022, από ό,τι ήταν το 2020 και το 2014”.

Την χιλιοειπωμένη αυτή θέση μας, ότι δηλαδή είναι καταδικαστέα η Ρωσική εισβολή, αλλά και ότι δεν πρέπει να εκλαμβάνεται ως ένα γεγονός αποσπασμένο από το τι έχει προηγηθεί στην Ουκρανία, οφείλουμε να την επαναλαμβάνουμε και να την υπενθυμίζουμε ακόμα και στους ίδιους τους «εαυτούς μας».

Πολλοί είναι αυτοί που, από αφέλεια ή όχι, σε αυτή τη σύγκρουση συμφερόντων στα ουκρανικά εδάφη που έχει στοιχίσει τη ζωή μέχρι στιγμής σε 300 000 ανθρώπους, «οπαδικά» διαλέγουν στρατόπεδο, υποστηρίζοντας τη Ρωσία.

«Οι ιμπεριαλιστικοί σχεδιασμοί για τη χώρα, δεν ξεκίνησαν τον Φεβρουάριο του 2022. Ο Φεβρουάριος του 2022 απλώς σήμανε την αλλαγή της «φάσης» που βρισκόταν η σύγκρουση μεταξύ Ρωσίας και ΝΑΤΟ.»

Η υποστήριξη αυτή, πηγάζει είτε από τη στρεβλή αντίληψη ότι η σημερινή Ρωσία αποτελεί τη συνέχιση της Σοβιετικής Ένωσης, είτε από το γεγονός ότι οι αντίπαλοι της Ρωσίας στον πόλεμο, είναι το ΝΑΤΟ και οι Ουκρανοί νεο-ναζί. Στη δική μας αντίληψη, κανένα δίλημμα επιλογής δεν τίθεται. Στη σύγκρουση των Ρωσικών συμφερόντων με τα ΝΑΤΟϊκά συμφέροντα, εμείς είμαστε με το λαό. Το λαό, που είναι ο μόνος που πληρώνει το τίμημα της δίψας των ιμπεριαλιστών για επέκταση της επιρροής και αύξηση του κέρδους τους. Ούτε τα συμφέροντα της Ρωσικής αστικής τάξης, ούτε και τα συμφέροντα των ΗΠΑ – ΝΑΤΟ – ΕΕ είναι κοινά με τα συμφέροντα του λαού, της εργατικής τάξης.

Οποιαδήποτε προσπάθεια απενοχοποίησης της Ρωσικής εισβολής με το πρόσχημα ότι ο Ρωσικός στρατός πραγματοποιεί «ιερή» αποστολή απο-ναζιστικοποίησης της Ουκρανίας και επομένως δικαιούται να εισβάλλει, να καταπατά δικαιώματα και Διεθνείς Συμβάσεις και να κατέχει παράνομα μεγάλο μέρος της χώρας, στερείτε επαρκούς αντίληψης των γεγονότων.

Ναι, στην Ουκρανία υπάρχουν νέο-ναζιστικές ομάδες και τάγματα, τα οποία εδώ και 8 χρόνια έχουν αποκτήσει και θεσμικό ρόλο στη διακυβέρνηση της χώρας. Ως ΕΔΟΝ, από το 2014 έχουμε με πάρα πολλές ευκαιρίες αναδείξει την κατάσταση, εκφράζοντας και την αμέριστη και έμπρακτη αλληλεγγύη μας στον ουκρανικό λαό και στους συντρόφους και συντρόφισσές μας στην Ουκρανία που από το 2014 βιώνουν διωγμούς, τρομοκρατία, απαγωγές και ξυλοδαρμούς. Αναγνωρίζουμε επίσης το γεγονός ότι η τεταμένη κατάσταση ευνοεί την περεταίρω νομιμοποίηση των Ουκρανών ναζί, ηθικά και θεσμικά. Όμως, οι κομμουνιστές γνωρίζουμε καλά ότι ο ναζισμός τσακίζεται με την οργανωμένη πάλη του λαού, και όχι με στρατιωτικές επεμβάσεις διάρκειας ενός χρόνου. Γι' αυτό άλλωστε εδώ και 8 χρόνια το Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα καλεί τον Ουκρανικό λαό να οργανωθεί, να αντισταθεί, να πάρει την εξουσία στα χέρια του, και δεν τον καλούμε να ζητήσει εισβολή από τη Ρωσία!

Επανειλημμένα, ως ΕΔΟΝ τονίσαμε ότι τόσο η ολοένα και εντονότερη στρατιωτικοποίηση των διεθνών σχέσεων, όσο και η σημερινή κατάσταση στην Ουκρανία, αυξάνουν τον κίνδυνο μιας γενικευμένης παγκόσμιας σύγκρουσης. Η θέση μας αυτή, δεν πηγάζει από κινδυνολογία ή από θεωρίες συνομωσίας. Πηγάζει από την αντίληψή μας ότι οι ανταγωνισμοί εντός των ιμπεριαλιστικών κέντρων είναι σε τόσο μεγάλο βαθμό οξυμένοι, που ενδεχομένως να μην υπάρχουν πολλά περιθώρια επίλυσης των συγκρούσεων πέραν από τον πόλεμο.

«Ο πόλεμος, το μεταναστευτικό, η ανέχεια, ο φονταμενταλισμός, ο φασισμός, έχουν κοινή ρίζα: το καπιταλιστικό σύστημα.»

Την επιβεβαίωση ότι το «Ουκρανικό», εάν δεν επέλθει σύντομα η κατάπαυση του πυρός και μια λύση, μπορεί να αποτελέσει και αφετηρία μιας γενικευμένης σύρραξης, φέρουν οι πρόσφατες προτάσεις της Κίνας για το ζήτημα. Στο παρόν άρθρο, δεν θα προχωρήσουμε σε ανάλυση του κατά πόσον τα «12 Σημεία προς Επίτευξη Ειρηνευτικής Συμφωνίας στην Ουκρανία» που ανακοίνωσε το Υπουργείο Εξωτερικών της Κίνας είναι ορθά ή λανθασμένα, αποτελεσματικά ή όχι. Το σημείο που θίγουμε, είναι το γεγονός ότι η εμπλοκή μίας ακόμα υπερδύναμης, έστω στο επίπεδο του «συμβουλάτορα διεθνών σχέσεων» για το Ουκρανικό, ενδεχομένως να σημαίνει και την έναρξη της πιο ενεργούς συμμετοχής της στο ζήτημα.

Ο κόσμος, καζάνι που βράζει…

Λόγω «επετείου» του ενός έτους από την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, το άρθρο επικεντρώνεται στο να αναδείξει, να επισημάνει ή να υπενθυμίσει πτυχές του «Ουκρανικού» των τελευταίων 9 χρόνων. Όμως, θα ήταν παράληψη η μη υπενθύμιση ότι ανθρώπινο αίμα και καμένη σάρκα, δεν μυρίζει μόνο πάνω από την Ουκρανία. Οι ιμπεριαλιστές και οι εκπρόσωποί τους σε κάθε χώρα, όταν τα συμφέροντά τους δεν ικανοποιούνται, δεν έχουν άλλη επιλογή από το να μετατρέψουν τον κόσμο σε ένα καζάνι που βράζει, και σιγοψήνει τις ζωές αμάχων, κομμουνιστών, πατριωτών, αντιφασσιστών…

• **Φεβράρης 2023:** Φονικοί σεισμοί σε Συρία και Τουρκία με δεκάδες χιλιάδες νεκρούς – Βαρύτατες ευθύνες της Τουρκικής κυβέρνησης για την κατάσταση στις πληγείσες περιοχές, βαρύτατες και οι ευθύνες της Διεθνούς Κοινότητας για τον (για μέρες) αποκλεισμό της Συρίας από ανθρωπιστική βοήθεια λόγω των κυρώσεων.
• **Φεβράρης 2023:** Προβοκατόρικες επιθέσεις στο Κομμουνιστικό Κόμμα Βενεζουέλας (PCV) και στην Κομμουνιστική Νεολαία Βενεζουέλας (JCV), οι οποίες ακολούθησαν και σειρά διώξεων και δολοφονικών επιθέσεων σε συνδικαλιστές και κομμουνιστές της χώρας.
• **Φεβράρης 2023:** Φασιστική επίθεση κουκουλοφόρων σε Πανεπιστήμιο στην Κύπρο, σε εκδήλωση που διοργάνωσε η Φοιτητική Ένωση με τη ΛΟΑΤ+ κοινότητα.
•**Φεβράρης 2023:** Επίθεση στην Παλαιστίνη (Δυτική Όχθη) από ομάδα Ισραηλινών δολοφόνων, με τουλάχιστον έναν νεκρό, 300 τραυματίες, τουλάχιστον 75 καμένα σπίτια και εκατοντάδες βανδαλισμούς οχημάτων.
•**Φεβράρης 2023:** Δεκάδες παιδιά νεκρά στο Σουδάν – από πείνα.

Θα μπορούσαμε να παραθέτουμε για πολλές σελίδες ακόμα, παραδείγματα επιθέσεων του συστήματος στον άνθρωπο. Παραδείγματα που δεν είδαν (και δε θα δουν) το φως της δημοσιότητας. Παραδείγματα που αποτελούν απόδειξη για ότι θίχτηκε πιο πάνω, με αφορμή το Ουκρανικό: Ο καπιταλισμός για να θρέψει τη δίψα του για κέρδος, δε διστάζει να σκοτώσει. Ο πόλεμος, το μεταναστευτικό, η ανέχεια, ο φονταμενταλισμός, ο φασισμός, έχουν κοινή ρίζα: το καπιταλιστικό σύστημα. Το σύστημα που ευνοεί τις πολυεθνικές οικοδομικές εταιρίες, όταν πρέπει να ξαναχτιστεί το Αφγανιστάν και η Ουκρανία, αφού ισοπεδώθηκαν από «ειρηνευτικές» επεμβάσεις. Το σύστημα που ευνοεί τις φαρμακευτικές, όταν πρέπει να καταπολεμηθεί ένας ιός στην Αφρική. Το σύστημα που θέλει ιδιωτικό το νερό στη Βολιβία, το σύστημα που θέλει ιδιωτική την παιδεία στη Χιλή, ιδιωτική την υγεία στην Αμερική, το σύστημα που θέλει τη Λατινική Αμερική να είναι η «πίσω αυλή» των ΗΠΑ. Το σύστημα που θέλει να ζούμε σε μοιρασμένη Λευκωσία και οι Σέρβοι συντρόφοι μας σε μισό Βελιγράδι.

Αυτή τη ρίζα είναι που καλούμαστε να ξεριζώσουμε. Κάθε μάχη που δίνει το νεολαιίστικο κίνημα, κάθε ενίσχυσή μας στο Διεθνές Αντιιμπεριαλιστικό Κίνημα Νεολαίας, οφείλει να συνεχίσει να είναι στραμμένη προς μια κατεύθυνση: Να ξεριζωθεί η ρίζα.

•Σταύρος Αγαθού
Μέλος Κεντρικής Γραμματείας ΕΔΟΝ
Επικεφαλής Γραφείου Διεθνών Σχέσεων Κ.Σ. ΕΔΟΝ

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ
αμυγδάλου
ION
ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ
αμυγδάλου
ION
ΚΑΛΙΣΜΕΝΗ ΛΕΡΟΣΤΕΓΟΣ
100g
ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ
αμυγδάλου
ION
ΚΑΛΙΣΜΕΝΗ ΛΕΡΟΣΤΕΓΟΣ
ΜΕ ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΑΜΥΓΔΑΛΑ
200g
ION
ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ
iongiapanta
ion_cyprus